

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Andersen, Louise Hagerup
Sendt: 29. juni 2009 11:10
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område
Vedhæftede filer: Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc; Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc; Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc

Med venlig hilsen

Louise Hagerup Andersen
Sekretær
Miljøstyrelsen
Direktion
Strandgade 29 DK - 1401 København K
Direkte telefon: 7254 4117
Mail: lohan@mst.dk

Fra: Overby, Stig **På vegne af** MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Sendt: 29. juni 2009 10:38
Til: MST - Organisation & Jura (Enhedens postkasse)
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Fra: Heidi Hilfling Thode [mailto:hth@vtu.dk]
Sendt: 29. juni 2009 10:25
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse
Cc: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Kære Kirstine Strøh Jensen

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling har ikke bemærkninger til høringen.

Med venlig hilsen

Heidi Hilfling Thode

Heidi Hilfling Thode
Sekretær

Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling

Juridisk Kontor
Bredgade 43, 1260 København K

Tlf. direkte: 3392 9896

E-post: hth@vtu.dk

Fra: Bente Assentoft **På vegne af** D-DEP - enhedspostkasse

Sendt: 26. juni 2009 08:12

Til: D-JUR - enhedspostkasse

Emne: Afventer TME: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [<mailto:kisje@mst.dk>]

Sendt: 25. juni 2009 18:47

Til: Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62

kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

DK - 1401 København K

Tlf.: (+45) 72 54 40 00

www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Elise S. Hansen [ESH@da.dk] på vegne af Dansk Arbejdsgiverforening [DA@da.dk]
Sendt: 29. juni 2009 10:00
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: SV: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område
docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1715952>
SJ: -1

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 25. juni 2009 vedrørende høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Nils Trampe, sekretariatschef

Med venlig hilsen

Elise S. Hansen
Chefsekretær

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]
Sendt: 25. juni 2009 18:39
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen
AC-Fuldmægtig
Organisation og Jura

28-08-2009

Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62

kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

DK - 1401 København K

Tlf.: (+45) 72 54 40 00

www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Niels Lindemark [Niels@plantevaern.dk]

Sendt: 29. juni 2009 13:13

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område - J.nr. MST-146-00182

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1715906>

SJ: -1

Vi takker for ovennævnte udkast til lovforslag og kan samtidig meddele, at en gennemgang ikke har givet anledning til kommentarer fra branchens side.

Med venlig hilsen
Dansk Planteværn

Niels Lindemark
Teknisk/videnskabelig chef

Telefon 33 78 52 32 (direkte)
Mobil 40 56 70 78

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Knud Loftlund [kl@bryggeriforeningen.dk]

Sendt: 30. juni 2009 17:37

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Hørings svar

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1716661>

SJ: -1

Miljøstyrelsen
Att.: Kirstine Strøh Jensen

Vedr.: Implementering af servicedirektivet.

Tak for det tilsendte høringsmateriale den 25. juni d.å. om implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på miljøministeriets område, jf. J.nr. MST-146-00182, hvortil Bryggeriforeningen kun har følgende bemærkninger:

1. Det er uklart (fremgår ikke), hvilke oplysningskrav der forventes at blive indført for virksomhederne i reglerne om godkendelse af listevirksomhed og grønne regnskaber, jf. bemærkninger til § 1, nr. 3.
2. Bryggeriforeningen ser frem til, at der fastsættes regler om sagsbehandlingstider mv., jf. § 1, nr. 5. Det er i den forbindelse vigtigt, at frister m.v. tager hensyn til virksomhedernes behov for enkle og klare frister, og at der gives passende lange frister til virksomhederne, og at fristerne tilrettelægges under hensyn til både myndighedernes og virksomhedernes behov for en hurtig sagsbehandling.

Med venlig hilsen
BRYGGERIFORENINGEN
Knud Loftlund

DANISH BREWERS' ASSOCIATION
Faxehus, Gamle Carlsberg Vej 16, DK 2500 Valby
Telefon (0045) 7216 2424
Direkte (0045) 7216 2426
Mobil (0045) 2339 5325
kl@bryggeriforeningen.dk
www.bryggeriforeningen.dk

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Att.: Kirstine Strøh Jensen
Strandgade 29
1401 København K

1. juli 2009
kmn/ig

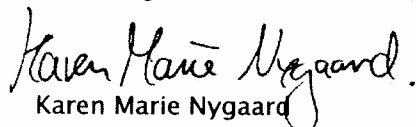
Svar sendt pr. e-mail til: mst@mst.dk og kisje@mst.dk

Høring af lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelses-direktivet på Miljøministeriets område

Miljøstyrelsen har pr. e-mail af 25. juni 2009 anmodet Dansk Fjernvarme om eventuelle bemærkninger til det ovenfor nævnte udkast.

Dansk Fjernvarme har nu gennemset udkastet og kan oplyse, at vi ikke har bemærkninger hertil.

Med venlig hilsen
Dansk Fjernvarme

Karen Marie Nygaard

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

KL's høringssvar vedr. lovforslag om implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

KL har d. 25. juni 2009 modtaget forslag til lov om implementering af servicedirektionen og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.

KL har følgende bemærkninger til lovforslaget:

Jf. KL's bemærkninger til forslag til lov om tjenesteydelser i det indre marked, kunne KL ikke på det tidspunkt vurdere om der var tale om en udgiftsneutral lov. Vi kan nu med dette lovforslag se, at loven ikke vil være udgiftsneutral for kommunerne.

I bemærkningerne til dette lovforslag står der i 1. Indledningen at *Kommunerne er direkte forpligtet til at overholde servicedirektivets bestemmelser, og kommunalbestyrelserne er derfor forpligtet til at gennemgå deres forskrifter for at sikre, at de ikke er i modstrid med direktivet.* Dette vil medføre merarbejde for kommunerne og KL skal derfor anmode om at lovforslaget kommer i økonomisk høring, med en præcisering af hvilke faglige konsekvenser dette vil have for kommunerne.

Med venlig hilsen

Marie Lanng Pallisgaard
Konsulent

Den 1. juli 2009

Jnr 10.00.00 K04
Sagsid 000206927

Ref MLP
mlp@kl.dk
Dir 3370 3528

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/1

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Kristian Friis [kf@danva.dk]

Sendt: 2. juli 2009 10:28

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh

Cc: Danske Vand- og spildvandsforening, Susanne Vangsgård

Emne: Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1721265>

SJ: -1

Kære Kirstine Strøh Jensen

Tak for det tilsendte høringsmateriale vedr. udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, m.m.

Jeg kan informere dig om, at DANVA har valgt ikke at komme med kommentarer.

God sommer

Kristian Friis

DANVA

Danish Water and Wastewater Association

Danmarksvej 26
8660 Skanderborg
Denmark

Tlf.: +45 87 93 35 15
mob.: + 45 40 54 15 38
fax.: +45 70 21 00 56
E-mail: kf@danva.dk
Internet: www.danva.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Rikke Kim Evert [RKE@fvd.dk]
Sendt: 2. juli 2009 13:51
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område
docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1722115>
SJ: -1

Kære Kirstine Strøh Jensen

Vi har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Foreningen af Vandværker fra Danmark

Rikke Kim Evert

Solrød Centret 22 C
2680 Solrød Strand

Tlf.nr. 56 14 42 42
rke@fvd.dk

www.fvd.dk

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]
Sendt: 25. juni 2009 18:47
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

28-08-2009

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

Dir.tif.: (+45) 72 54 44 62

kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

DK - 1401 København K

Tif.: (+45) 72 54 40 00

www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Organisation & Jura
Strandgade 29
1401 København K

Att.: AC-Fuldmægtig Kirstine Strøh Jensen

Pr. e-mail: mst@mst.dk, kisje@mst.dk

7. juli 2009

Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område)

Tak for muligheden for at kommentere lovforslaget.

Vi har ingen bemærkninger.

Med venlig hilsen

Michael Rugaard
erhvervspolitisk direktør

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Jørgen Pedersen [jp@aalborg.dk]

Sendt: 8. juli 2009 17:56

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Høring af div. ændringer i forskellige love

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1730762>

SJ: -1

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

På vegne af Foreningen af Kommunale Beredskabschefer skal jeg takke for fremsendte høringsmateriale og kan meddele at FKB ikke har bemærkninger til fremsendte.

Venlig hilsen

 underskrift
04

Jørgen Pedersen

Beredskabschef

Beredskabscenter Aalborg

Thomas Boss Gade 6

Postboks 529

9100 Aalborg

Tlf: +45 70 11 55 11

Fax: +45 70 11 55 12

Mail: beredskab@aalborg.dk

Web: www.aalborgkommune.dk/beredskab

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Anette Ravn Jensen [anrj@at.dk]

Sendt: 9. juli 2009 11:17

Til: Jensen, Kirstine Strøh

Emne: VS: Høring om forslag til miljøbeskyttelsesloven, lov om kemiske produkter m.m.

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1731183>

SJ: -1

Se nedenfor

Med venlig hilsen

*Anette Ravn Jensen
Kontor for Videngrundlag
Arbejdstilsynet*

Fra: Arbejdstilsynet

Sendt: 9. juli 2009 10:10

Til: 'mst@mst.dk'

Emne: Høring om forslag til miljøbeskyttelsesloven, lov om kemiske produkter m.m.

Vedr. vores sag 20090051580/2

Til MILJØSTYRELSEN, Strandgade 29, 1401 København K

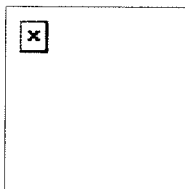
Til Miljøstyrelsen

Arbejdstilsynet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Anette Ravn Jensen
Arbejdstilsynet
Kontor for Videngrundlag
Telefon 70121288

www.at.dk

CVR.nr. 21481815

FRIGIVET TIL INTERNETTET

FBE-FD

U

09.01.50

2008/001836 - 63240

16-07-2009

(Bedes anført ved henvendelser)

Miljøministeriet
Strandgade 29
1401 København K
mst@mst.dk
kisje@mst.dk

Emne:

Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter mv.

Ref:

Miljøstyrelsens skrivelse af den 25. juni 2009, j.nr. MST-146-00182, ref. kisje.

Forsvarets Bygnings- og Etablissemestjeneste (FBE) har modtaget den ved ref. fremsendte skrivelse.

FBE har ingen bemærkninger til høringen af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter mv., der ikke vurderes at have betydning for Forsvarets aktiviteter.

E.b.

Postadresse:
Arsenalvej 55
9800 Hjørring

CVR: 16 28 71 80

EAN: 5798000201286

Telefon
+45 99 24 11 11

Telefax
33 32 10 29

E-mail
fbe@mil.dk

Internet
www.forsvaret.dk/fbe

FRIGIVET TIL INTERNETTET

FRIGIVET TIL INTERNETTET

Rikke Dirren
fuldmægtig

FRIGIVET TIL INTERNETTET

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Line Hansen [lha@sum.DK]
Sendt: 30. juli 2009 08:55
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Vedhæftede filer: Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc; Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc; Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1760407>
SJ: -1

Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse har ingen bemærkninger i anledning af den udsendte høring.

Med venlig hilsen

Line Hansen
Sekretariatet
Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K
Tlf.: 72269000
Direkte tlf.: 72269352

**MINISTERIET
SUNDHED
FOREBYGGELSE**

Fra: DEP Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse
Sendt: 26. juni 2009 10:00
Til: DEP-Lovhøringer
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]
Sendt: 25. juni 2009 18:47
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske

28-08-2009

stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62

kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

DK - 1401 København K

Tlf.: (+45) 72 54 40 00

www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Vagn Andersen [va@danak.dk]

Sendt: 6. august 2009 16:06

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse

Cc: Jensen, Kirstine Strøh; Jesper Høy

Emne: SV: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1760509>

SJ: -1

Til miljøministeriet

DANAK har modtaget i høring lovforslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).

DANAK skal oplyse Miljøministeriet om, at vi ikke har bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Vagn Andersen
Planlægningschef
DANAK
Tlf. direkte 7733 9536

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]

Sendt: 25. juni 2009 18:39

Til: Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

28-08-2009

Organisation og Jura
Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62
kisje@mst.dk

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
DK - 1401 København K
Tlf.: (+45) 72 54 40 00
www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

10. august 2009

09/03322-7

/di-dep

Høringssvar vedr. lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Økonomi- og Erhvervsministeriet har modtaget ovenstående høring fra Miljøstyrelsen. Økonomi- og Erhvervsministeriet har sendt lovforslaget i høring hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervs- og Byggestyrelsen, Finanstilsynet og Forbrugerstyrelsen.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) har følgende bemærkninger til den fremsendte høring:

Lovforslaget er fremsat for at implementere Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 angående tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet) i dansk ret på Miljøministeriets område. Servicedirektivet indeholder bl.a. regler om, hvilke oplysninger tjenesteyder skal meddele tjenestemodtager i forbindelse med udøvelsen af sin virksomhed.

CKR vurderer, at forslaget ikke vil medføre erhvervsøkonomiske konsekvenser. Dog vil det kunne have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser, hvis Miljøministeriet indfører princippet om stiltiende accept på relevante områder, da det vil kunne indebære en forkortelse af virksomhedernes ventetid på tilladelser mv.

CKR vurderer ikke, at forslaget vil medføre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. Servicedirektivet indeholder regler om tjenesteyderens oplysningspligt jf. artikel 22, stk. 1. Denne pligt udgør som udgangspunkt en administrativ byrde, da tjenesteyder forpligtes til at afgive oplysninger til tredjepart. Loven indeholder dog kun en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler, hvorfor den ikke selvstændigt medfører administrative byrder. Miljøstyrelsen har oplyst, at den nærmere konkretisering af oplysningsforpligtelserne, vil fremgå af seks bekendtgørelser, der forventes sendt i høring i november 2009. CKR vil meget gerne modtage bekendtgørelserne så tidligt som muligt, med henblik på at indgå i dialog om hvordan man kan udarbejde bestemmelserne, så de bliver mindst muligt bebyrdende for erhvervslivet.

Ud over ovennævnte vil forslaget medføre mindre administrative lettelser, som følge af afskaffelsen af kravet om, at ansøgere om autorisation i

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

oem@oem.dk

www.oem.dk

forbindelse med egenkontrolordningen eller rottebekæmpere og beskikelse som landinspektør ikke må have forfalden gæld til det offentlige på 50.000 kr. eller derover ved erhvervelsen.

Lovforslaget forventes at resultere i et administrativt tidsforbrug for virksomhederne på mindre end 100 timer årligt på samfundsniveau. Lovforslaget falder derfor for bagatelgrænsen for, hvad der indgår i ministeriernes AMVAB-måling. Lovforslaget vil derfor ikke blive inkluderet i den næste opdatering af Miljøministeriets AMVAB-måling.

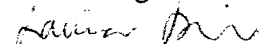
På baggrund af oplysninger fra Miljøministeriet vurderer CKR, at lovforslaget *ikke* er en overimplementering af EU-direktivet.

I forbindelse med evt. ny regulering eller planer om regelforenklingsanalyser på området stiller CKR sig gerne til rådighed mht. udregninger af nye eller reducerede byrder for virksomhederne. Herudover tilbyder CKR rådgivning i forbindelse med alternativ regulering og digitale løsningsmodeller. Miljøministeriet er meget velkomment til at kontakte CKR i denne forbindelse.

For at undgå unødige byrder for erhvervslivet, bør der udarbejdes en kommunikationsplan for loven, som beskrives i lovforslagets almindelige bemærkninger, jf. Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet. Kommunikationsplanen skal bl.a. sikre, at virksomhederne informeres om loven i rette tid, at de forstår formålet med loven, og hvad loven betyder for dem. En online-guide til at lave kommunikationsplanen med findes på www.kommunikationsguide.dk.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ikke yderligere bemærkninger til den fremsendte høring.

Med venlig hilsen

Louise Dirksen

Juridisk Sekretariat

Økonomi- og Erhvervsministeriet

Email: ldi@oem.dk

Telefon: 33923001

Miljøstyrelsen
Att.: Organisation og Jura, Kirstine Strøh Jensen
Strandgade 29
1401 København K

Sendt per mail til: mst@mst.dk og kisje@mst.dk

10. august 2009

Høringssvar til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landsinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping, lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning

Dansk Erhverv kvitterer for muligheden for at afgive høringssvar til lovforslaget, som implementerer servicedirektivet og anerkendelsesdirektiverne på miljø-området.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv støtter direktivernes ambition om realisering af det indre marked for serviceydelser. Ud over en enkelt specifik bemærkning finder Dansk Erhverv ikke anledning til at afgive øvrige generelle kommentarer omkring lovforslaget, som konsekvenstilpasser lovgivningen på de relevante områder.

Specifikke bemærkninger

I gennemgang af lovforslaget fremgår i lovbemærkningernes punkt 5.1.2, at oplysningsforpligtelsen overfor tjenesteydelsesmodtagere også bliver gældende for tjenesteydere, som tidligere har opnået tilladelse/autorisation. En ændret oplysningsforpligtelse kan komme som en overraskelse og få karakter af en irritationsbyrde for den enkelte tjenesteyder. Det bør sikres, at information omkring den ændrede oplysningspligt når ud til alle relevante tjenesteydere, og at opgørelse af oplysninger vil kunne foretages på det simplest mulige niveau for den enkelte tjenesteyder fremadrettet. Oplysningsforpligtelse er ikke nærmere beskrevet i lovforslaget, og lovændringer giver ministeren hjemmel til at fastsætte

regler for oplysningspligten for tjenesteydere. Dansk Erhverv stiller sig naturligvis til rådighed for en dialog omkring indretningen af en given ordning.

Med venlig hilsen

Laura Nyhuus Hansen
Politisk konsulent

Danske Fritidsfiskere

Samarbejdet mellem Dansk Amatørfiskerforening og Dansk Fritidsfiskerforbund

15. juli 2009

Vedr. J.nr. MST-146-00182

Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Dansk Fritidsfiskerforbund og Dansk Amatørfiskerforbund, har ingen kommentarer til denne høring.

Dansk Fritidsfiskerforbund
Landsformand
Harry K. Lorentzen
Genner Bygade 74
6230 Rødekro
E- mail: formanden@fritidsfiskerforbundet.dk
Tlf. 74 69 87 50 / 40 20 52 74

Dansk Amatørfiskerforening
Landsformand
Vagn Gram
Kildetoften 1
5600 Faaborg
E-mail: vgram@stofanet.dk
Tlf. 62 61 18 00 / 20 16 74 37

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Karoline Pinholt [kpi@sdu.dk]
Sendt: 11. august 2009 11:55
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh
Cc: Jens Oddershede; Per Overgaard Nielsen; Lone P. Iversen; Connie Bang Jensen; Kirsten Fly Malling; journal mailbox
Emne: Bemærkninger til lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område
Signeret af: kpi@sdu.dk
docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1765984>
SJ: -1

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Syddansk Universitets j.nr. 077-2009.

Miljøstyrelsen har ved e-mail af 25. juni 2009, anmodet universitetet om eventuelle bemærkninger til lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.

Syddansk Universitet har ingen bemærkninger til lovforslaget.

På rektors vegne

e.b.

Karoline Pinholt

Specialkonsulent, Ledelsessekretariatet

Tlf. 6550 1044

Mobil 6011 1044

Fax 6550 1090

Email kpi@sdu.dk

Web <http://intern.sdu.dk/enheder/ledelsessekr/ansatte/kap-4375/>

Adr. Campusvej 55, 5230 Odense M

SYDDANSKUNIVERSITET.DK

Campusvej 55 · 5230 Odense M · Tlf. 6550 1000 · www.sdu.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Postkasse, 1AFD_4KT (DEP) [1afd4kt@fvm.dk]
Sendt: 11. august 2009 13:59
Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh
Cc: Anders T. Christensen (DEP); Postkasse, 2AFD_3KT (DEP); Postkasse, 2AFD_2KT (DEP); Postkasse, 3AFD_2KT (DEP); Postkasse, 3AFD_1KT (DEP)
Emne: SV: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område
docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1765994>
SJ: -1

Til Miljøministeriet, Miljøstyrelsen

Fødevarerministeriet har ingen bemærkninger til det ved mail af 26. Juni 2009 fremsendte lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.

Med Venlig Hilsen
Charlotte Arp
Specialkonsulent/souschef
Juridisk kontor
1.afdeling 4.kontor
carp@fvm.dk
Telf.: 33924285
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Departementet
Slotsholmsgade 12, 1216 København K
Tlf. 33 92 33 01, Fax 33 14 50 42, e-mail fvm@fvm.dk

Fra: fvm
Sendt: 26. juni 2009 08:56
Til: Postkasse, 1AFD_4KT (DEP)
Emne: VS: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]
Sendt: 25. juni 2009 18:47
Til: Jensen, Kirstine Strøh
Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om

27-08-2009

ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62

kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen

Strandgade 29

DK - 1401 København K

Tlf.: (+45) 72 54 40 00

www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Jensen, Kirstine Strøh

Fra: Pia Saxild [PS@fbr.dk]

Sendt: 12. august 2009 09:38

Til: MST Miljøstyrelsens hovedpostkasse; Jensen, Kirstine Strøh

Emne: SV: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

docId: <http://esdh.cfk.dk/captia/DOK1765990>

SJ: -1

Forbrugerrådet har af ressourcemæssige årsager ikke mulighed for at forholde os til udkast til forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område). Forbrugerrådet kan således ikke tages til indtægt for at støtte disse eller for at gøre det modsatte.

Med venlig hilsen

Claus Jørgensen
Miljøpolitisk medarbejder
Forbrugerrådet

TÆNK FORBRUGERRÅDET

Danish Consumer Council
Fiolstræde 17, Postboks 2188, 1017 København K, Danmark

Fra: Jensen, Kirstine Strøh [mailto:kisje@mst.dk]

Sendt: 25. juni 2009 18:47

Til: Jensen, Kirstine Strøh

Emne: Høring af lovforslag til implementering af servicedirektion og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område

Til alle på den vedlagte høringsliste

Hermed fremsendes høringsudkast til forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping m.v., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning (Implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område).

Kommentarer til udkastet bedes sendt til Miljøstyrelsen med elektronisk post til mst@mst.dk og kisje@mst.dk senest den 11. august 2009.

<<Høringsliste - lovforslag til implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.doc>> <<Høringsbrev - lovforslag vedr servicedirektivet.doc>> <<Forslag til lov om ændring af forskellige love på Miljøministeriets område (implementering af servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet).doc>>

Med venlig hilsen

Kirstine Strøh Jensen

AC-Fuldmægtig

Organisation og Jura

27-08-2009

Dir tlf.: (+45) 72 54 44 62
kisje@mst.dk

Miljøministeriet

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
DK - 1401 København K
Tlf.: (+45) 72 54 40 00
www.mst.dk

Officielle mails bedes sendt til mst@mst.dk

Denne mail er blevet scannet af <http://www.virus112.com>

Den danske Landinspektørforening (DdL)
The Danish Association of Chartered Surveyors

Kalvebod Brygge 31-33
DK-1780 København V,
Denmark

Formanden

Telephone: (+45) 3886 1070
Telefax: (+45) 3886 0252
Web-site: www.ddl.org
E-mail: ddl@ddl.org
Reg. & account No. : 3001 701 17 25
CVR No.: 15 26 89 13
SWIFT _ BIC: DABADKKK
IBAN DK3830000007011725

Miljøstyrelsen
mst@mst.dk
kisje@mst.dk

Att. Kirstine Strøh Jensen

20. august 2009

Vedr. Høring af udkast til lovforslag om ændring af lov om ..., Lov om landinspektørvirksomhed ..(implementering af Servicedirektivet og anerkendelsesdirektivet på Miljøministeriets område.

Ref. Høringsmail med bilag udsendt 25. juni 2009 med frist forlænget til 20. august 2009.

Bilag.

1. Notits om Landinspektørerhvervet og Servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra i), jf. EF-traktatens artikel 45
2. Rapport fra Arbejdsgruppen vedrørende matrikulære arbejder og Landinspektørvirksomhed, juni 2004
3. Landinspektørbemyndigelser i lovgivningen
(alle bilag er tidligere fremsendt)

Ved. Ref. fremsendes lovforslaget til Den Danske Landinspektørforening (DdL) og Praktiserende Landinspektørers Forening (PLF) og man skal takke for det tilsendte, som er af stor betydning for den danske landinspektørprofession.

Det er vigtigt indledende at slå fast, at Praktiserende Landinspektørers Forening på intet tidspunkt har haft som mål, at erklære firmaernes virke som helhed omfattet af EF-traktatens artikel 45 og dermed undtaget fra Servicedirektivet. Som omtalt i bilag 2 udøves erhvervet i såvel konkurrence som mobilitet og lever dermed op til intentionerne bag Servicedirektivet.

Den beskikkede landinspektør har baggrund i den kongelige bestalling fra 1768, hvorefter landinspektørerne var embedsmænd. På grund af de omfattende udskiftningsarbejder var der behov for flere landinspektører og derfor indførtes den 3. maj 1773 en kongelig bestalling uden løn, men med betaling for den, der måtte forlange deres tjeneste.

Siden har det været betragtet som en selvfølge, at matriklen i Danmark blev varetaget af de praktiserende i ligeværdigt samarbejde med de offentlige ansatte. Udtrykket "Skellets ambassadører" blev anvendt i en TV Udsendelse med deltagelse af daværende direktør for KMS Peter Jacobsen og Formanden for Praktiserende Landinspektørers Forening.

Opfattelsen af Landinspektøren som embedsmand og derved udøvende offentlig myndighed har været udbredt indenfor Kort & Matrikelstyrelsen op til den nyeste tid. I 1937 udtrykte Departementschef J. Wilche i forbindelse med et foredrag i Landinspektørforeningen omkring skovloven, at han "forstod godt landinspektørens vanskelige stilling som privat praktiserende og tillige som embedsmænd ifølge den kongelige bestalling" Den kongelige bestalling varede indtil 1963 og udnævnelses-

dokumentet har siden Tjenestemandsløven af 1870 været betegnet ansættelsesbrev.

Arbejdsgruppen vedrørende matrikulære arbejder (se bilag 2) beskæftigede sig indgående med de privatpraktiserendes forhold og det blev slået fast (rapportens side 2), at uanset at landinspektørvirksomhed vurderet som branche og ud fra økonomiske kriterier, som omsætning mv. samlet set udgør et lille område, er udførelsen af arbejdet af stor samfundsmæssig betydning, og kvaliteten af det arbejde, som landinspektørerne og myndighederne udfører, er afgørende for opfyldelsen af de hensyn, som ligger bag udstykningsloven. Der er således tale om et regelsæt, hvis væsentligste hensyn er at sikre registreringerne af fast ejendom.

Endvidere (rapportens side 30)

Samlet set viser arbejdsgruppens undersøgelser, at der i dag langt fra er tale om, at hvert landinspektørfirma kun udfører virksomhed i sit eget lokalområde. Tværtimod tyder undersøgelserne på, at der er høj mobilitet i branchen, og, at der også er konkurrence om opgaverne.

I forbindelse med ovennævnte rapport blev der udarbejdet en liste over Landinspektørbemyndigelser i lovgivningen (bilag 3). Justitsministeriet har i juli 2009 på et konkret spørgsmål fra KMS om, hvorvidt skelforretning indebærer udøvelse af offentlig myndighed, svaret bekræftende i modsætning til de holdninger, der er lagt til grund for lovforslaget.

Landinspektørerne har i forbindelse med ændringen af det Sønderjyske system i 1999 arbejdet på helt lige fod med de offentligt ansatte kolleger. I forbindelse med den påtænkte ændring af Matrikelvæsenet i København og Frederiksberg vil der atter blive tale om, at man i overgangsperioden vil se en tilsvarende situation. Altså en fuldt ligeværdig medvirken til sikring af og opretholdelse af det matrikulære system i Danmark.

Det fremgår af ovenstående, at der om de myndighedsudøvende opgaver er tale om både mobilitet og konkurrence og det er vigtigt for landinspektørforeningen og Praktiserende Landinspektørers Forening at slå fast, at det som i andre lande f.eks. Tyskland drejer sig om at understrege, at den beskikkede del af Landinspektørernes arbejde stiller høje krav til uddannelse, kvalitet og etik og at der er lighed mellem de offentlige ansatte og den beskikkede landinspektør på dette område.

Det matrikulære system i Danmark er bestemt af politikerne, som gentagne gange i over 40 år i forbindelse med behandlinger af lovforslag om landinspektørvirksomhed har lagt vægt på Landinspektørens rolle i ejendomsdannelsen. Se eventuelt hertil folketingsdebatterne i forbindelse med vedtagelserne af Lov om Landinspektørvirksomhed.

De skandinaviske matrikulære systemer har store lighedstegn på næsten alle områder og anvendes som "rollemodeller" over hele verden. Det vil være påfaldende om Danmark gennem en anden holdning til myndighedsudøvelse udvander den danske model.

Der er omkring ejendomsdannelsen i Danmark og den Praktiserende Landinspektør gennem de sidste 240 år opbygget et system, der med Landinspektørnævn, etiske regler, skarpe habilitetsregler, forsikringskrav m.m. har medført, at samspillet mel-

lem det offentlige og den private sektor på dette område betragtes, som ganske unikt og nyder stor respekt internationalt.

Verdensorganisationen for Landinspektører FIG og den Europæiske tilsvarende organisation CLGE har danske præsidenter ikke mindst i erkendelse af den danske indsats omkring ejendomsdannelsen.

De danske landinspektører hilser enhver velkommen, som måtte ønske at slå sig ned i Danmark og udøve beskikket landinspektørvirksomhed i respekt af de danske love og traditioner. Vi arbejder i Nordisk regi selv på at udvide landinspektørbegrebet til en fællesnordisk masteruddannelse med ret til at virke i alle nordiske lande. Denne holdning indebærer, at vi med nedenstående beskedne forbehold omkring kernen i det danske matrikulære system hilser Servicedirektivet velkomment.

Vi ser med bekymring på, at Direktivets opfattelse af midlertidig virksomhed dels ikke er defineret i længde og dels medfører, at der ikke kan stilles krav om obligatorisk erhvervsansvarsforsikring til skade for forbrugerens sikkerhed. Der er her behov for en betydelig afklaring af de vilkår, man kan arbejde på i Danmark, uden at yde de danske borgere den sædvanlige sikkerhed omkring den væsentligste investering i familierne liv – boligen.

Midlertidig virksomhed er af KMS omtalt som 3 måneder og det medfører, at en matrikulær sag ikke kan gennemføres efter de regler, der findes i Danmark og næsten alle ligesindede lande i Europa.

I den danske landinspektørs arbejde er der enkelte opgavetyper, som selv efter en streng efterlevelse af servicedirektivet henhører under Rom traktatens Artikel 45: *Virksomhed, som varigt eller lejlighedsvis er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed i en medlemsstat er i den pågældende stat ikke omfattet af bestemmelserne i dette kapitel.*

Det fremgår af bilag 1, at Justitsministeriet er enig med Landinspektørerne i, at Skelforretning er omfattet af artikel 45 og dermed ikke omfattet af servicedirektivet. I en skelforretning pålægges det Landinspektøren på baggrund af parternes oplysning og egne undersøgelser om nødvendigt – i mangel af forlig mellem parterne – at træffe afgørelse om skellets beliggenhed. Denne afgørelse kan kun omgøres ved indbringelse for Retten. Landinspektøren er altså første instans dommer.

Samme ansvar og undersøgelsesomfang udøver landinspektøren i enhver sag om skel fastlæggelse og etablering. Der er imidlertid forskellige traditioner i Danmark. På Sjælland synes skelforretning mere anvendt end i den vestlige del af Danmark, hvor forlig i kraft af landinspektørens forarbejde og beskikkelse er oftere forekommende end skelforretning. I både skelforretning og skelfastlæggelse lægges afgørende vægt på at opnå mindelige løsninger og baggrunden for succes på dette område er Landinspektørens uddannelse og beskikkelse og autoritet. Borgeren lægger vægt på Landinspektørens neutrale holdning og undersøgelser og respekterer den over 200 år lange tradition, der ligger bag.

I forbindelse med Ekspropriationer, hvor der foretages indgreb i ejendomme varetager landinspektøren skelfastlæggelsen ved Ekspropriationsforretningen. Også dette et eksempel på landinspektørens centrale placering i spørgsmålet om skellets rette beliggenhed.

Det er derfor landinspektørernes opfattelse, at matrikulære sager, hvori der fastlægges skel, konstateres skel eller oprettes nye skel i lighed med skelforretningen, er omfattet af artikel 45.

Landinspektøransvaret opfattes som ganske særligt forpligtende og er omtalt i Landinspektør, Advokat Fin Martensens afhandling fra 1981

Landinspektørernes har gennemført en undersøgelse gennem de sidste 40 år af arbejdsopgavernes sammensætning. Ved sidste undersøgelse i 1997 udgjorde det matrikulære arbejde i gennemsnit omkring 25 %. Andelen af arbejde, som efter vores opfattelse – altså skelforretningen og arbejde, hvori der fastlægges skel – er mindre og skønnes til at være omkring 15 %. Men denne del er afgørende for tilliden og kontinuiteten i det danske system.

I tillæg til disse opgaver peges på Landinspektørens del af forvaltningen af landbrugsloven, hvori landinspektøren afgiver erklæringer om en række forhold, omkring afstandsforhold, ophævelse af landbrugspligt, fradragsarealer m.m. som indgår i den samlede forvaltning af landbrugsloven og derved udøver offentlig myndighed i ikke ubetydeligt omfang. Efter indførslen af dette unikke system er det udtrykt fra Ministeriet, at Landinspektøren i betydelig grad har aflastet administrationen.

Bortset fra disse områder kan landinspektørerne tilslutte sig de stillede ændringsforslag omkring implementeringen af Servicedirektivet.

Den danske Landinspektørforening og Praktiserende Landinspektørers forening skal derfor venligst foreslå, at lovforslaget justeres således at det fremgår, at landinspektørvirksomhed på disse få, men vigtige områder er omfattet af artikel 45 og derfor ikke kan udøves, medmindre man har fast tilhørsforhold til Danmark og udøver landinspektørvirksomhed efter de danske regler.

Venlig hilsen

Henning Elmstrøm
Formand for DdL

Morten Krebs SIGN
Formand for
ansatte Landinspektørers forening

Søren Ladegaard Andersen
Formand for PLF

Jacob Hesselbjerg SIGN
Formand for
privat ansatte Landinspektørers
forening

Landinspektørbemyndigelser i lovgivningen.

Landinspektørloven

§4 Udenfor København og Frederiksberg kommuner må matrikulært arbejde kun udføres af praktiserende landinspektører og deres assistenter med beskikkelse.

§ 10 om sanktioner overfor de praktiserende landinspektører.

Udstykningsloven

§ 13 Matrikulært arbejde må kun udføres af landinspektører med beskikkelse. Matrikulært arbejde omfatter afsætning af skel samt udarbejdelse af dokumenter, der er nødvendige for registrering af matrikulære forandringer, herunder fremskaffelse af den nødvendige dokumentation for adgang for offentlig vej, ansvar for parcellers arrondering i visse tilfælde, ansvar for at matrikulær forandringer eller den tilsigtede arealanvendelse ikke vil medføre forhold i strid med anden lovgivning, ansvar for forholdet til pantehæftelser og servitutter er respekteret, ejerforhold og ansvar for, at en sag er i overensstemmelse en ekspropriationskendelse eller jordfordelingskendelse.

§ 20 Stjernehøring

§ 26 m.v., med retlig bindende virkning for lodsejerne.

§ 28 Tiltræde lodsejererklæring om hævd.

§ 29 Attestation af kort

§ 31 Pligt til indberetning af målinger m.m., som indebærer arealforbedringer.

§ 34 Afsætte skel i overensstemmelse med registrerede mål, hævd, aftale kendelse m.v. under iagttagelse af fastlagte procedurer.

§36 Afholdelse af skelforretninger, herunder stillingtagen til hævd, aftaler, registrerede mål, tinglysningslovens bestemmelser.

§ 43 Udarbejdelse af teknisk dokumentation for registrering af skel og ejendomsarealer.

§ 44 Om adgang til ejendomme i forbindelse med matrikulære arbejder

§ 46 Udarbejdelse af kort i visse sager i.h.t. tinglysningslovens § 52a.

Bekg. 983 af 4 dec. 2002 om udstykningskontrollen

Det påhviler Landinspektøren at indhente erklæring fra Kommunalbestyrelsen og afgive oplysning om offentlig vej m.m.

Tinglysningsloven

§ 22 Fordeling af servitutter i forbindelse med matrikulære arbejder.

§ 23 Afgivelse af uskadlighedsattest i forhold til pantehæftelser, sammen med vurderingsankenævnsmedlem og dommeren.

Tinglysningsbekendtgørelse

§ 26 Fortegnelse og kort over ejerlejligheder skal være attesteret af en landinspektør.

§ 27, 28, 33 (ekspropriationsfortegnelse), 37, 40(låne akten ud af dommerkortet)

Lov om vejrettigheder

§ 3 Indtegnning af vej på matrikelkortet i forbindelse med tinglysning af servituddokument om en stedbestedt vej.

Boligfællesskabsloven og andelsboliger

§ 17 Attest om at udstykning ikke er mulig ved salg af en ejendom som anpartsejendom.

Ejerlejlighedsloven

§ 3 Attestation om at udstykning ikke er mulig.

§ 10 Afgivelse af kvalitetsattest som grundlag for ejerlejlighedsopdeling.

Landbrugsloven

§ 4 Ophævelse af landbrugspligten i visse tilfælde.

§13 Godkendelse af omlægning af jorder imellem landbrugsejendomme i visse tilfælde og attestationer af fradragsarealer.

Lov om offentlige veje

§ 59 Til bistand for taksations- og overtaksationskommissionen udpeger vejbestyrelsen en landinspektør.

Statsekspropriationsloven

§ 8 Beskikkelse af landinspektør som ledende landinspektør til bestand for ekspropriationskommissionen og taksationskommissionen.

Vindmøller

Bkg.nr. 187 af 16/3-2001 § 18 stk. 2 om udskiftning af vindmøller, hvorefter en attest fra en landinspektør er nødvendig for opnåelse af tilskud.

Jordfordeling

Planlægning foretages normalt af landinspektører. Den matrikulære berigtigelse foretages af landinspektører og der stilles krav om erhvervsansvarsforsikring i Landinspektørernes Gensidige Erhvervsansvarsforsikring eller et selskab med tilsvarende dækning.

Bygningsreglementerne

Pkt 1: Bygningsmyndigheden kan kræve oplysninger fra en landinspektør om grundens størrelse eller afsætning af byggeriet. Ofte kræves af bygningsmyndighederne attestation fra en landinspektør i forbindelse med overholdelse af krav eller dispensationer i forbindelse med byggetilladelsen.

Planloven, Lov om offentlige veje, Lov om private fællesveje, Byggeloven, Lov om Miljøbeskyttelse, Lov om forurenede jord

Landinspektøren afgiver indstilling til kommunernes sagsbehandling om ovennævnte love.

Naturbeskyttelsesloven, Skovloven

Landinspektøren afgiver "hvid" erklæring om forholdet til Naturbeskyttelsesloven og Skovloven,

August 2003

Den danske Landinspektørforening

JUSTITS

Lovafdelingen

Dato: 13. juli 2009
Kontor: EU-kontoret
Sagsnr.: 2009-6102-0135
Dok.: FST40290

Notits om landinspektørhvervet og servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra i), jf. EF-Traktatens artikel 45.

I forbindelse med implementering af servicedirektivet har Kort- og Matrikelstyrelsen (KMS) rejst det spørgsmål, om landinspektører er omfattet af servicedirektivet, eller om de kan antages at være undtaget efter bestemmelsen i artikel 2, stk. 2, litra i), der henviser til EF-Traktatens artikel 45 om offentlig myndighed.

1. KMS har i forbindelse med sin forespørgsel selv foretaget en gennemgang af de danske regler om landinspektørernes virksomhed og på den baggrund – i lyset af EF-Domstolens praksis på området – vurderet, at landinspektørhvervet primært leverer tjenesteydelser, som udføres af private mod betaling, og at kun en meget lille del af disse tjenesteydelser er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed og dermed undtaget fra servicedirektivet. KMS har herved lagt vægt på, at landinspektørerne generelt ikke selv træffer afgørelser.

2. Som en undtagelse herfra har KMS peget på, at landsinspektørerne i forbindelse med skelforretninger træffer afgørelse, som kan indbringes for domstolene. På denne baggrund har KMS vurderet, at skelforretninger formentlig kan henføres til EF-Traktatens artikel 45.

3. Samtidig har KMS rejst det spørgsmål, om tilsvarende kan antages at gøre sig gældende for så vidt angår udstedelse af attester om fradragsarealer efter landbrugsloven, idet landinspektørerne her skal foretage en konkret vurdering af, om et areal er helt uden jordbrugsmæssig værdi. Hvis der rejses tvivl om denne vurdering vil jordbrugskommissionen efter det oplyste skulle træffe afgørelse i sagen.

4. Særligt i relation til skelforretninger har KMS oplyst, at der i Danmark udføres ca. 50 af sådanne årligt fordelt på de ca. 100 landinspektørvirksomheder, hvorfor der er tale om en meget lille del af landinspektørernes

Lotsholmsgade 10
216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
m@jm.dk

samlede virksomhed. På denne baggrund har KMS rejst det spørgsmål, om skelforretningerne udgør så lille en aktivitet, at de ikke er omfattet af EF-Traktatens artikel 45. KMS har i den forbindelse – uden at citere bestemte afgørelser fra EF-Domstolen – henvist til, at Domstolen synes at lægge vægt på, at en aktivitet skal have et vist omfang og en vis regularitet for at kunne anses for omfattet af EF-Traktatens artikel 45.

Ad. 1. Idet Justitsministeriet lægger den af KMS foretagne vurdering af landinspektørernes opgaver til grund, er ministeriet enig i, at landinspektørerhvervet ikke generelt kan henføres under erhverv forbundet med offentlig myndighedsudøvelse, idet landinspektørerne som udgangspunkt ikke træffer afgørelser, der alene kan efterprøves af domstolene, men derimod snarere udøver et vejledende, forberedende erhverv, jf. herved EF-Domstolens afgørelse i sag C-42/92, Thijssen, præmis 22.

Ad. 2. Særligt for så vidt angår skelforretninger er Justitsministeriet dog samtidig enig med KMS i, at dette område – henset til at landsinspektørerne i sådanne forretninger træffer afgørelser, som alene kan indbringes for domstolene – kan henføres til EF-Traktatens artikel 45 og dermed undtagelsen i servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra i).

Ad. 3. For så vidt angår udstedelse af attester om fradragsarealer efter landbrugsloven taler det forhold, at det ikke er landinspektørerne selv, men derimod jordbrugskommissionen, der træffer afgørelse i tilfælde af uenighed, derimod for, at landinspektørernes arbejde i denne sammenhæng snarere må karakteriseres som et forberedende erhverv, jf. ovennævnte dom fra EF-Domstolen, og dermed ikke omfattet af EF-Traktatens artikel 45.

Ad. 4. I relation til spørgsmålet om betydningen af skelforretningers relativt ringe omfang bemærkes, at det er korrekt, at EF-Domstolen i sag C-405/01, der omhandlede arbejdskraftens frie bevægelighed (EF-Traktatens artikel 39) fastslog, at artikel 39, stk. 4, der svarer til EF-Traktatens artikel 45, skal fortolkes således, at den kun giver en medlemsstat ret til at forbeholde et bestemt erhverv for sine egne statsborgere, såfremt de myndighedsbeføjelser, som var tildelt det pågældende erhverv, faktisk udøves regelmæssigt og ikke udgør en begrænset del af erhvervets arbejde, jf. herved dommens præmis 50.

Den nævnte sag drejede sig konkret om, hvorvidt det var berettiget for en medlemsstat at forbeholde stillinger som kaptajn og øverstestyrmand på

handelsskibe, der sejler under den pågældende medlemsstats flag, for egne statsborgere under henvisning til, at sådanne kaptajner og øverstestyrmand var tillagt visse myndighedsbeføjelser.

Spørgsmålet var således i realiteten, om det forhold, at et erhverv har visse myndighedsbeføjelser, kan begrunde, at *erhvervet som sådan* kan undtages efter EF-Traktatens artikel 39, stk. 4, svarende til artikel 45. At EF-Domstolen i denne sammenhæng slog fast, at myndighedsbeføjelserne i givet fald skal udøves regelmæssigt og ikke alene udgøre en begrænset del af det pågældende erhverv, er derfor ikke relevant i forhold til skelforretninger, med mindre overvejelserne går på, om landinspektørerhvervet i sin helhed kan undtages under henvisning til skelforretningernes særlige karakter. Noget sådant vil EF-Domstolens afgørelse selvsagt være til hinder for henset til skelforretningernes relativt ringe omfang.

Dommen er derimod ikke til hinder for, at *skelforretninger isoleret set* henføres under EF-Traktatens artikel 45, i det omfang disse forretninger udskilles fra landinspektørerhvervets øvrige opgaver.

Sagt med andre ord indebærer den omtalte dom således, at myndighedsbeføjelser skal have et vist omfang i et erhvervs samlede opgavevaretagelse, hvis det skal kunne trække hele erhvervet med sig, hvorimod dommen ikke indebærer, at opgaver, som kan udskilles skal have et vist omfang, for at de i sig selv kan henføres til EF-Traktatens artikel 45. Skelforretninger mister altså ikke deres karakter af offentlig myndighedsudøvelse, blot fordi de ikke udføres ofte, og så længe de netop kan udskilles fra landinspektørerhvervet i øvrigt, er den nævnte afgørelse ikke til hinder for, at denne særegne opgave forbeholdes særlige personer (i dette tilfælde landinspektører med dansk beskikkelse).

På baggrund af de foreliggende oplysninger fra KMS er det samlet Justitsministeriets vurdering, at landinspektørerhvervet som sådan ikke kan undtages fra servicedirektivets artikel 2, stk. 2, litra i), jf. EF-Traktatens artikel 45, men at skelforretninger derimod kan undtages, således at der også fremover kan stilles krav om dansk beskikkelse som betingelse for udførelse af sådanne forretninger.

Det bemærkes, at Justitsministeriet herved ikke har forholdt sig til, i hvilket omfang de danske regler om landinspektørvirksomhed i øvrigt eventuelt kan opretholdes ud fra andre specifikke undtagelsesbestemmel-

ser i servicedirektivet eller på baggrund af en konkret screening efter direktivet.

Finansministeriet
Miljøministeriet
Økonomi- og Erhvervsministeriet

**Rapport fra arbejdsgruppen vedrørende
matrikulære arbejder og landinspektørvirksomhed**

Juni 2004

Indledning og sammenfatning

Regeringens økonomiudvalg besluttede på sit møde den 11. juni 2003 at iværksætte en række analyser af, om love og andre regler kan forenkles, således at konkurrencen øges. Et af de områder, som blev udvalgt til nærmere analyse, var matrikulære arbejder og landinspektørvirksomhed.

Arbejdsgruppen vedrørende matrikulære arbejder og landinspektørvirksomhed har, jf. bilag 1, haft til opgave at foretage en analyse af problemstillingen vedrørende den eneret til at udføre matrikulært arbejde og hermed beslægtede opgaver, som stadskonduktøren og stadslandinspektøren i hhv. Københavns og Frederiksberg Kommuner har, de gældende regler vedrørende ejerskab til landinspektørvirksomheder samt reglerne for bemanning af filialer af landinspektørvirksomheder.

Arbejdsgruppen har bestået af repræsentanter fra Miljøministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet og Finansministeriet (formand).

Arbejdsgruppen har som led i arbejdet afholdt møder med Den Danske Landinspektørforening og stadskonduktøren og stadslandinspektøren i hhv. Københavns og Frederiksberg Kommune, ligesom de nævnte har haft relevante dele af et tidligt rapportudkast til høring, jf. nedenfor.

Der har ikke tidligere været foretaget en samlet analyse af området vedrørende matrikulære arbejder og landinspektørvirksomhed ud fra en konkurrencesynsvinkel. Eneretten i København og Frederiksberg har dog været rejst ved flere lejligheder af både Konkurrencerådet og Konkurrencestyrelsen.

Landinspektørvirksomhed er en lille branche med en begrænset økonomisk omsætning. Der er således kun knapt 100 landinspektørfirmaer med 160 kontorsteder uden for København og Frederiksberg. Samtidig er landinspektørfirmaer som hovedregel små virksomheder med få ansatte.

Uanset at landinspektørvirksomhed vurderet som branche og ud fra økonomiske kriterier som omsætning mv. samlet set udgør et lille område, er udførelsen af arbejdet af stor samfundsmæssig betydning, og kvaliteten af det arbejde, som landinspektørerne og myndighederne udfører, er afgørende for opfyldelsen af de hensyn, som ligger bag udstykningsloven. Der er således tale om et regelsæt, hvis væsentligste hensyn er at sikre registreringerne af fast ejendom.

Sammenfatning og anbefalinger

I *kapitel 1* foretages en gennemgang af matrikelvæsenets organisering i Københavns og Frederiksberg Kommune.

Af historiske årsager har stadskonduktøren og stadslandinspektøren i hhv. Københavns og Frederiksberg Kommuner en eneret til at udføre matrikulært arbejde og hermed beslægtede opgaver. I praksis inddrages privatpraktiserende landinspektører dog i et vist omfang ved opdeling i ejerlejligheder.

Arbejdsgruppen anbefaler, at eneretten ophæves. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om en vidtgående konkurrencebegrænsning, som står i kontrast til tilstanden i landets øvrige kommuner, hvor de matrikulære arbejder foretages af privatpraktiserende landinspektører i konkurrence. Arbejdsgruppen har herudover lagt vægt på, at den nuværende ordning i kraft af den manglende konkurrence kan være ufleksibel for borgere og virksomheder, der har behov for at få løst matrikulære arbejder.

Arbejdsgruppen har drøftet to forskellige modeller for en ophævelse af eneretten i de to kommuner.

- Eneretten ophæves, således at de matrikulære arbejder i de to kommuner udbydes i konkurrence mellem de privatpraktiserende landinspektører. Matrikelregistret m.v. og vedligeholdelsen heraf overdrages på sigt til Kort- og Matrikelstyrelsen svarende til, hvad der gælder i resten af landet (model A).
- Opgaven vedrørende matrikelregistret m.v. og vedligeholdelsen heraf bevares i kommunalt regi, mens alle eller dele af de matrikulære opgaver mv., som i det øvrige land udføres af landinspektører, konkurrenceudsættes (model B).

Arbejdsgruppen anbefaler, at der træffes principbeslutning om at gennemføre model A, således at de matrikulære arbejder i København og på Frederiksberg udbydes i konkurrence mellem privatpraktiserende landinspektører, og at Kort- og Matrikelstyrelsen på sigt bliver matrikelmyndighed også i København og Frederiksberg.

Arbejdsgruppen har lagt vægt på, at en gennemførelse af model A dels vil skabe mulighed for konkurrence, dels vil være i overensstemmelse med de forudsætninger, der har ligget til grund for strukturkommissionens arbejde, hvorefter samme typer af opgaver bør placeres på samme administrative niveau i hele landet. Modellen vil sikre, at dette princip også gennemføres på det matrikulære område.

Arbejdsgruppen anbefaler, at principbeslutningen gennemføres i 3 faser, da det vurderes, at en overførsel ikke vil kunne ske umiddelbart.

I *første fase* skal Miljøministeriet i samarbejde med de to kommuner udarbejde en plan for, hvordan en overførsel af matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen kan ske, herunder belyse administrative og udgiftsmæssige konsekvenser samt tidshorisont. Herefter kan de nødvendige lov-

givningsmæssige ændringer forberedes og gennemføres. Lovforslag bør se-
nest være klart til fremsættelse i første halvdel af folketingsåret 2005/2006.

I *anden fase* forberedes overførslen af matrikelkort og – register til Kort- og Matrikelstyrelsen. Det forudsættes, at der i denne fase, som afhængigt af opgavens omfang må forventes at kunne vare flere år, skabes mulighed for, at principperne i model B kan gennemføres. Det vil sige, at udførelsen af de matrikulære opgaver mv., som i det øvrige land udføres af de privatpraktiserende landinspektører, konkurrenceudsættes, og at opgaven vedrørende matrikelregistret og vedligeholdelsen heraf bevares i de to kommuner.

I en kortere periode, indtil der er etableret et marked, kan det være nødvendigt, at kommunerne sideløbende bevarer kompetencen til at udføre de matrikulære arbejder mv. Det er dog vigtigt, at denne fase bliver så kort som muligt.

I *tredje fase* overføres opgaverne vedrørende matrikelregistret m.v. og vedligeholdelsen heraf i det hele til Kort- og Matrikelstyrelsen, således at der fremover bliver et fælles matrikelvæsen, baseret på ensartede principper, i hele landet.

Det er en forudsætning for modellens gennemførelse, at der fremover foruden registreringsgebyr for ekspeditionen af matrikulære sager kan opkræves betaling for udlevering af kopier af dokumenter i matrikulære sager i København og på Frederiksberg i lighed med, hvad der gælder i resten af landet. Det er vurderingen, at en sådan betaling vil kunne indføres inden for rammerne af regeringens gebyrpolitik, idet betalingen alene skal dække de omkostninger, der er forbundet med at administrere ordningen.

Modellen vil endvidere indebære, at der fremover vil skulle opkræves moms af ydelser vedr. matrikulært arbejde. I dag er disse ydelser i København og Frederiksberg fritaget for moms, fordi arbejdet udføres af offentlige myndigheder, der ikke er udsat for konkurrence. Momsopkrævningen vedr. matrikulært arbejde i København og Frederiksberg skyldes således ikke ændrede momsregler, men alene at ydelserne fremadrettet udsættes for konkurrence ("privatisering"), og som følge af ophævelse af denne undtagelse bliver momspligtige. Det er vurderingen, at dette ikke strider mod regeringens skattestop. Det er endvidere vurderingen, at det ikke vil være foreneligt med 6. momsdirektiv at momsfritage landinspektører.

I *kapitel 2* foretages en gennemgang af reglerne om ejerskab til landinspektørselskaber og bemanding af filialer.

Landinspektørselskaber må efter de gældende regler kun ejes og drives af beskikkede landinspektører og andre landinspektørselskaber. Privatpraktiserende landinspektører må endvidere kun have ansvar for ét kontorsted. Reg-

lerne er begrundet med hensynet til landinspektørernes uafhængighed og professionelle ansvar.

Ejerskabsreglerne udgør en konkurrencebegrænsning, fordi de hindrer andre i at opnå ejerskab til landinspektørvirksomheder. Dette kan fastlåse de eksisterende markedsstrukturer. Filialreglen begrænser ligeledes konkurrencen, fordi den betyder, at andre erhvervsgrupper ikke har mulighed for at lede et kontorsted.

Arbejdsgruppen har vurderet, at der i princippet kan tænkes to modeller, der lempet kravene til ejerskab af landinspektørvirksomheder, som drives i selskabsform:

- 100 pct. model: Kravene vedrørende ejerskab ændres, således at der ikke er begrænsninger vedrørende ejerkredsen. Andre end landinspektører vil dermed have mulighed for helt eller delvist at eje landinspektørselskaber.
- 49 pct. model: Kravene ændres, således at andre end landinspektører kan opnå medejerskab til landinspektørselskaber, men ikke kan opnå bestemmende indflydelse.

Ved vurderingen af ejerskabsreglerne har arbejdsgruppen lagt vægt på, at en model, hvor andre end revisorer har mulighed for at opnå ejerskab til selskaber, der ejer revisionsfirmaer, er indført med den revisorlov, der trådte i kraft pr. 1. september 2003. Det er således arbejdsgruppens opfattelse, at reguleringen af revisorerne viser, at det er muligt at finde en balance mellem på den ene side hensynet til uafhængighed og på den anden side muligheden for at sikre markedsudvikling og kapitaltilførsel for et liberalt erhverv.

Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at Miljøministeriet med inddragelse af Konkurrencestyrelsen og med henblik på at sikre det fornødne beslutningsgrundlag for en ændring af de gældende regler om ejerskab til landinspektørvirksomheder, så udefrakommende fremover kan eje op til 49 pct. af disse virksomheder, igangsætter et modelarbejde. En kommende model vedrørende ejerskab skal, udover at skabe friere rammer, også sikre en fastholdelse af landinspektørernes personlige ansvar i såvel faglig som økonomisk henseende, således at det nuværende gode samspil mellem privat og offentlig virksomhed i matrikelvæsenet kan opretholdes. Arbejdet afsluttes senest den 1. november 2004 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2005-06.

I forbindelse med filialreglen er arbejdsgruppen nået til den konklusion, at hensynet til at kunne opretholde kvaliteten af det udførte arbejde tilsiger, at filialreglen bør opretholdes. Filialreglen medvirker således til at sikre, at en uddannet landinspektør rent faktisk har indseende med det udførte arbejde. Uden filialreglen vil der således være en fare for, at arbejdet ikke udføres på betryggende vis.

Høring

Arbejdsgruppen har som nævnt ovenfor haft relevante dele af et tidligt rapportudkast til høring hos Stadsinspektøren i København, Stadslandinspektøren på Frederiksberg og Den Danske Landinspektørforening. Herudover har Byggesocietetet af egen drift henvendt sig til arbejdsgruppen vedr. spørgsmålet om eneretten til at udføre matrikulært arbejde i København og Frederiksberg Kommune.

Stadsinspektøren i København har overfor arbejdsgruppen i det væsentlige bidraget med forslag til korrektioner af nogle faktuelle oplysninger. Stadsinspektøren har derudover afstået fra at kommentere på det fremsendte rapportudkast, men vil afvente en officiel høring af Københavns Kommune. Der henvises til Stadsinspektørens brev af 9. januar 2004, som udgør bilag 2 til rapporten.

Stadslandinspektøren på Frederiksberg har overfor arbejdsgruppen foreslået faktuelle ændringer og har ligeledes bidraget med en række generelle betragtninger. Der henvises til Stadslandinspektørens mail af 12. januar 2004, som udgør bilag 3 til rapporten.

Den Danske Landinspektørforening har i det væsentlige haft bemærkninger til spørgsmålet om ejerskab til landinspektørvirksomheder. Foreningen har således bl.a. anført, at der påhviler de privatpraktiserende landinspektører et særligt ansvar, som stiller særlige krav til den enkelte landinspektørs troværdighed og uafhængighed. Foreningen har derfor ikke kunnet støtte en liberalisering af de gældende regler vedrørende ejerskab til landinspektørvirksomheder. Der henvises til foreningens brev af 12. januar 2004, som udgør bilag 4 til rapporten.

Byggesocietetet har over for arbejdsgruppen peget på, at den nuværende ordning, hvor myndighederne i København og på Frederiksberg har eneret på at udføre matrikulært arbejde er uhensigtsmæssig, dels fordi den hindrer, at landinspektører i konkurrence kan løse opgaverne, dels fordi den er ufleksibel. Byggesocietetets medlemsvirksomheder oplever således, at arbejdsgangen i de to kommuner er mindre fleksibel end i det øvrige land, hvor der altid er mulighed for at få løst en opgave hurtigt i kraft af, at der er flere landinspektører, som kan byde ind på opgaven.

1. Eneretten i København og på Frederiksberg vedrørende matrikulære arbejder mv.

Den gældende lovgivning koncentrerer retten til at udføre matrikulære arbejder i Københavns og Frederiksberg Kommune hos henholdsvis stads-konduktøren og stadslandinspektøren. Det er således ikke muligt for praktiserende landinspektører, som ønsker at udføre sådanne arbejder i de to kommuner, uden videre at få adgang hertil. Netop fordi der er en eneret, er der således i princippet tale om en meget vidtgående konkurrencebegrænsning.

Arbejdsgruppen har i henhold til kommissoriet haft til opgave at undersøge, under hvilke forudsætninger reglerne i Københavns og Frederiksberg kommuner kan tilpasses, så de svarer til de regler, der gælder for resten af landet. I denne forbindelse har arbejdsgruppen endvidere skullet tage de digitaliseringstiltag, der i øvrigt foregår på geodataområdet, i betragtning.

I nærværende kapitel beskrives indledningsvist reglerne og deres historiske baggrund. Dernæst belyses reglernes udmøntning i Københavns og Frederiksberg Kommune, hvorefter forskellige modeller for en tilpasning af reglerne drøftes. Herefter følger arbejdsgruppens anbefalinger. Kapitlet afsluttes med en kort vurdering af, om de igangværende digitaliseringstiltag på geodataområdet må forventes at få betydning for eneretten.

De gældende regler

Bestemmelserne om matrikelvæsenet er fastsat i kapitel 2 i lov om udstykning og anden registrering i matriklen, jf. lovbekendtgørelse nr. 494 af 12. juni 2003.

Ifølge lovens § 10 er Kort- og Matrikelstyrelsen matrikelmyndighed uden for Københavns og Frederiksberg kommuner. I Københavns Kommune udøves matrikelmyndigheden af Borgerrepræsentationen ved stads-konduktøren og i Frederiksberg Kommune udøves matrikelmyndigheden af kommunalbestyrelsen ved stadslandinspektøren.

Matrikelmyndighedens opgaver er efter lovens § 11 at føre og vedligeholde matriklen, som dels er et register over samtlige ejendomme, dels er et kortværk med tilhørende måldokumentation. Matriklen skal indeholde oplysninger om matrikelbetegnelser, arealstørrelser og noteringer, blandt andet om hvilke matrikelnumre, der tilsammen udgør en samlet fast ejendom. Af udstykningslovens § 13 ses, at landinspektører med beskikkelse også er en del af matrikelvæsenet.

Udover de nævnte registreringsarbejder, som udføres af matrikelmyndighederne, udfører matrikelvæsenet matrikulært arbejde, hvorved der ifølge udstykningslovens § 13, stk. 1, forstås afsætning af skel samt udarbejdelse af de dokumenter, der er nødvendige for registrering af matrikulære forandringer.

ger. Matrikulært arbejde omfatter også fremskaffelse af dokumentation for, at de matrikulære forandringer er lovlige efter udstykningsloven og anden lovgivning, for eksempel lovgivningen om byggeri og arealanvendelse.

Ifølge udstykningslovens § 13 må matrikulært arbejde kun udføres af landinspektører med beskikkelse. I Københavns og Frederiksberg kommuner må matrikulært arbejde dog kun udføres af matrikelmyndigheden. Forholdet er med andre ord det, at Københavns og Frederiksberg kommuners matrikelmyndigheder udover at føre og vedligeholde matriklen udfører de arbejder med afsætning og opmåling af ejendomsgrænser samt udarbejdelsen af sager om matrikulære forandringer, som i den øvrige del af landet udføres af privatpraktiserende landinspektører med beskikkelse.

Københavns og Frederiksberg kommuners matrikelmyndigheder har efter udstykningslovens § 13, stk. 3, også eneret til at udføre andet arbejde, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør med beskikkelse. Bestemmelsen har især betydning ved opdeling i ejerlejligheder.

Efter ejerlejlighedslovens § 3 er det en betingelse ved oprettelse af ejerlejligheder, at hele ejendommen opdeles, og at en landinspektør attesterer, at ejendommen ikke kan udstykkes efter udstykningsloven. Opdelingen i ejerlejligheder registreres ikke i matriklen, men tinglyses.

I tinglysningsbekendtgørelsens § 26, stk. 3, er det fastsat, at der ved anmeldelse af opdeling af en ejendom i ejerlejligheder udover den nævnte attest fra en landinspektør skal foreligge kort over ejerlejlighederne samt andre oplysninger om ejerlejlighederne, som er attesteret af en landinspektør med beskikkelse. I tinglysningsbekendtgørelsen er udtrykkeligt nævnt, at i Københavns og Frederiksberg Kommuner gives attestationen af henholdsvis stadsinspektøren og stadslandinspektøren.

Som eksempel på betydningen af bestemmelsen i udstykningslovens § 13, stk. 3, om, at stadsinspektøren og stadslandinspektøren skal udføre andet arbejde, der efter lovgivningen skal udføres af en landinspektør, kan også nævnes bestemmelserne i bygningsreglementerne om, at kommunalbestyrelsen ved ansøgning om byggetilladelse kan forlange, at oplysninger om grundstykkets størrelse eller afsætningen af byggeriet attesteres af en landinspektør, jf. pkt. 1.3, stk. 7, i Bygningsreglementet 1995 og pkt. 1.2.4 i Bygningsreglementet for småhuse 1998. Det er også i disse bestemmelser udtrykkeligt nævnt, at i Københavns og Frederiksberg kommuner gives attestationerne af henholdsvis stadsinspektøren og stadslandinspektøren.

Den historiske baggrund for eneretten

I 1680'erne blev der udført en opmåling af ejendomme i København med henblik på at tilvejebringe et retfærdigt grundlag for beskatning af ejendomme. København var ikke omfattet af den dagældende matrikel, som kun omfattede ejendomme på landet. Ejendomme i byerne (købstæderne) blev

først matrikuleret efter 1863. I forbindelse med, at den københavnske matrikel trådte i kraft i 1690, blev stadsconductørembedet oprettet, og København har lige siden haft sit eget matrikelvæsen. Matriklen for København er ændret flere gange siden 1690, men de grundlæggende principper for dens indretning og førelse går tilbage til matriklen fra 1690.

Disse historiske forhold er grunden til, at København i dag har sit eget matrikelvæsen. Sagt med andre ord etablerede København en matrikel over byejeendomme, næsten 200 år før jeendomme i andre byer blev matrikuleret, og matriklen var fra begyndelsen et kommunalt anliggende. Matriklen har derfor altid været indrettet anderledes og ført anderledes end matriklen for den øvrige del af landet.

Reglerne om matrikelvæsenet i København fandtes i den særlige københavnske byggelov, indtil loven blev ophævet i forbindelse med kommuneplanlovens vedtagelse i 1975 og ikrafttræden i 1977. Reglerne blev da overført til udstykningsloven. Samtidig blev enkelte af udstykningslovens øvrige bestemmelser gjort landsdækkende. De nærmere regler om matrikulære forandringer i kommunen var fastsat i et reglement, som Københavns Magistrat udstedte. Først med den nugældende udstykningslov, som trådte i kraft den 1. april 1991, blev Københavns Kommune omfattet af udstykningslovgivningen for den øvrige del af landet; dog gælder lovens §§ 35-40 om skelforretninger ikke i kommunen.

Frederiksberg Kommune var i modsætning til København oprindeligt omfattet af den matrikulære ordning, som har været gældende i den øvrige del af landet siden 1844, da den nuværende matrikel blev sat i kraft. Forholdene udviklede sig imidlertid således, at langt de fleste matrikulære arbejder i kommunen blev udført af én og samme landinspektørforretning. Kommunen overtog denne forretning i 1918, hvorefter landinspektøren blev ansat i kommunens tekniske forvaltning. Kommunen fandt det imidlertid uhenigtsmæssigt, at der fortsat i et vist omfang blev udført matrikulært arbejde af andre, praktiserende landinspektører, og kommunen ønskede derfor en særlig ordning af matrikelvæsenet i kommunen.

I 1923 overgik matrikelvæsenet i Frederiksberg Kommune fra Matrikeldirektoratet til kommunalbestyrelsen under en af kommunalbestyrelsen valgt stadslandinspektør, hvis valg stadfæstes af kongen. Ordningen skulle først træde i kraft, når kommunalbestyrelsen havde vedtaget og kongen havde stadfæstet et reglement for det kommunale matrikelvæsen, hvilket først skete i 1925.

Byggeloven indeholdt enkelte bestemmelser om matrikelvæsenet på Frederiksberg indtil 1977, da de ligesom reglerne for Københavns Kommunes matrikelvæsen blev overført til udstykningsloven. Siden 1977 har udstykningslovens regler for de to kommuners matrikelvæsener stort set været ens, og Frederiksberg kommune blev også først omfattet af udstykningslovgiv-

ningen for den øvrige del af landet med den nugældende udstykningslov. Loven gælder nu ligeledes med undtagelse af §§ 35-40 i Frederiksberg Kommune.

Administrationen af eneretten

Frederiksberg Kommune er i dag kendetegnet ved stort set at være udstykket. Der er derfor relativt få matrikulære forandringer. I Københavns Kommune er store dele af kommunens areal ligeledes fuldt udstykket. Antallet af matrikulære forandringer er dog væsentligt højere end på Frederiksberg. Endelig kan det nævnes, at begge kommuner er kendetegnet ved et stort antal ejerlejligheder.

Tabel 1.1.: Nøgletal

	København	Frederiksberg
Antal matrikelnumre (pr. 1. januar 2003)	34.000	4.500
Antal ejerlejligheder (pr. 1. januar 2003)	50-52.000	22.000
Matrikulære sager	102	
Skelafsætninger samt skel- og byggelinieattester	125	8
Antal sager vedrørende ejerlejligheder inkl. ændringssager	88	32
Registrering af bygninger på lejet grund	46	-
Indtægter ved matrikulært arbejde i kr.	3.800.000	8-900.000
Indtægter ved ejerlejlighedsopdelinger i kr.	3.200.000	

Anm.: Hvis intet andet er anført, vedrører tallene 2002.

Indretningen af matrikelvæsenet i de to kommuner adskiller sig fra matrikelvæsenet i den øvrige del af landet. De to myndigheder har endvidere udviklet hver sit system til varetagelse af de opgaver, som henligger under myndighederne. Der består således en forskel mellem de to kommuner og den øvrige del af landet i de metoder, som anvendes ved inddragelse af tidligere matrikulære målinger, matrikelkortenes indhold og udformning samt endelig de journal- og arkivmæssige forhold, som er indrettet med henblik på intern anvendelse.

I København daterer matrikelregistret sig som nævnt tilbage fra 1690, og for perioden frem til 1993 blev dette ført i protokoller. I dag foretages de matrikulære registreringer i Kort- og Matrikelstyrelsens matrikelregister. Siden 1995 har Københavns Kommune haft et digitalt matrikelkort, som er integreret med Stadsconductørembedets øvrige digitale kort, herunder det tekniske kort. Der henvises i matrikelregistret til opmålingsdokumenterne i målebrevsprotokollerne. Dertil kommer øvrige interne måleoplysninger i form af originale løsblade, originale markbøger og originale målebøger samt et digitalt opmålingsarkiv vedrørende de seneste år.

På Frederiksberg føres matrikelregistret fortsat manuelt i de oprindelige protokoller. Der er dog iværksat et samarbejde mellem Frederiksberg Kommune og Kort- og Matrikelstyrelsen om at få matrikelregistret for Frederiksberg kommune lagt ind i den centrale matrikel i Kort- og Matrikelstyrelsen, hvilket bl.a. er nødvendigt af hensyn til den Offentlige Informations Server (OIS), hvorfra der videregives data til offentlige og private virksomheder samt borgere.¹ Matrikeloplysningerne fra Frederiksberg Kommune er på nuværende tidspunkt ikke tilgængelige på OIS.

På samme måde som i Københavns Kommune er matrikelkortet og kommunens tekniske kort i Frederiksberg Kommune omlagt til to integrerede kortværker. For sager før 1925 er begrænsede måloplysninger angivet på en kopi af matrikelkortet i sagen på samme måde som i det øvrige land, men på grund af den omstændighed, at Stadslandinspektørembedet er udsprunget af et enkelt privatpraktiserende landinspektørfirma, kan detaljerede måloplysninger fra såvel før som efter 1925 findes dels i sagerne, dels i målebøger og i andre måledokumenter, og oplysningerne er ikke umiddelbart tilgængelige for andre end de ansatte ved embedet.

En følge af matrikelmyndighedernes forhistorie er, at begge embeder er integreret i den kommunale forvaltning, hvilket indebærer, at der er tæt kontakt til andre dele af den kommunale forvaltning i forbindelse med sagsbehandlingen. Det har samtidig betydet, at en række opgaver, som er fælles for både embedet og andre dele af den kommunale forvaltning, f.eks. udvikling eller ajourføring af kortmateriale til brug i forskellige sammenhænge, har kunnet varetages af ét kontor.

Ved Stadskonduktørembedet foretages en særlig identifikation, opmåling og registrering af bygninger på lejet grund af hensyn til tinglysning af rettigheder over sådanne bygninger efter tinglysningslovens § 19.² Registreringen hviler på en særlig aftale fra 1957-58 mellem Justitsministeriet, Københavns Byret og Københavns Magistrat. Registreringen foretages i et kortværk og et særskilt register og udgør i realiteten en matrikel over bygninger på lejet grund. En sådan registrering/identifikation er hensigtsmæssig for at kunne tildele bygningen sit eget blad i tingbogen, hvor rettigheder over bygningen

¹ Den Offentlige Informationsserver indeholder og stiller ejendomsdata til rådighed for borgere, ejendomsejere og datadistributører. Alle borgere har adgang til visse frit tilgængelige oplysninger om ejendomme. Ejere af fast ejendom har herudover adgang til alle oplysninger om deres egne ejendomme. Som distributør kan man abonnere på faste dataudtræk fra ejendomsdataregistrene eller foretage engangsbestillinger på udtræk. Udtrækkene kan f.eks. defineres geografisk eller tidsmæssigt.

² Det følger af bestemmelsen i tinglysningslovens § 19, at en bygning får sit eget ejendomsblad med fornøden henvisning til og fra grundens ejendomsblad i de tilfælde, hvor en bygning tilhører en anden end grundens ejer. Sådanne bygninger behandles endvidere i det hele efter tinglysningsloven som en selvstændig fast ejendom.

(f.eks. panterettigheder) kan registreres. I Frederiksberg Kommune er ikke oprettet en egentlig ”matrikel over bygninger på lejet grund”, men bygningerne er tildelt ejendomsnummer.

Der har i Københavns Kommune over tiden ligeledes udviklet sig et vist samarbejde mellem embedet og København Byret, Tinglysningskontoret, for så vidt angår sager om opdeling i ejerlejligheder. Tilsvarende aftale er etableret mellem Stadslandinspektørembedet og tinglysningskontoret på Frederiksberg.

Kort tid efter lov om ejerlejligheders ikrafttræden i 1966 fik Københavns og Frederiksberg Kommuner eneretten til overfor tinglysningsmyndighederne at attestere anmeldelser om ejendommens opdeling i ejerlejligheder. Ved anmeldelsen skal følge en fortegnelse over ejerlejlighederne (med angivelse af ejerlejlighedernes beliggenhed, angivet med matr.nr., gadenavn, hus nr., etage mv., ejerlejlighedernes numre, ejerlejlighedernes areal og ejerlejlighedernes fordelingstal, hvis et sådant er fastsat) og et kort over hver enkelt lejlighed, to genparten af anmeldelsen og fortegnelsen og en genpart af kortene.

Der er indgået aftaler mellem Stadsinspektørembedet og Københavns Byret om faste procedurer i forbindelse med udarbejdelse og attestation af ejerlejlighedssager. Aftalerne har til formål at sikre en ensartet og hensigtsmæssig dokumentation af ejerlejlighedernes beliggenhed og udstrækning bl.a. under hensyn til kronologien, idet et stadigt stigende antal videreopdelinger og andre ejerlejlighedsændringer forudsætter sikkerhed for, hvilke kort der er senest gældende version af ejerlejlighedskortene. Løbende ajourføring af ejerlejlighedernes beliggenhedsadresse³ er ligeledes omfattet af aftalerne. Desuden sikrer procedurerne, at ejerlejlighedsejernes omkostninger ved at gennemføre ændringer og videreopdelinger minimeres. I Frederiksberg Kommune er der ligeledes indgået en aftale om en fast procedure i forbindelse med anmeldelse til tinglysningskontoret.

Tabel 1.2.: Tilrettelæggelsen af administrationen

	København	Frederiksberg
Matriklen	Føres i Kort- og Matrikelstyrelsens digitale matrikelregister	Føres i dag manuelt, men der arbejdes på at etablere en ordning som i København
Matrikelkort	Selvstændigt matrikelkort, der er integreret i kommunens digitale kortværk, hvori bl.a. indgår det tekniske kort	Integreret i kommunens digitale kortværk, hvori bl.a. indgår det tekniske kort
Bygninger på lejet grund	Særlig ordning vedrørende registrering af bygninger på lejet grund baseret på aftale	Ingen særlig ordning

³ Ved ændringer i det til ejerlejligheder hørende vejnavn, husnummer, etage- og sidebetegnelse indsendes fornødent materiale til Københavns Byret med henblik på ajourføring af tinglysningsystem og aktmappe.

	fra 1957-58 mellem Justitsministeriet, Københavns Byret og Københavns Magistrat	
Samarbejde med tinglysningsskontoret ved den stedlige byret	Særlig ordning ved opdeling af ejerlejligheder efter aftale med Københavns Byret	Særlig ordning er etableret

Arbejdsgruppen har foretaget en vurdering af, om eneretten har betydet, at gebyrer er højere, og om sagsbehandlingstiden i matrikulære sager er længere end i det øvrige land.

Det er Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune og Frederiksberg Kommunalbestyrelse, som for hver sit område fastsætter regler om opkrævning og betaling for matrikelmyndighedens forretninger, jf. udstykningslovens § 47. Priserne fremgår af de to myndigheders betalingsvedtægter. Beløbene i betalingsvedtægterne reguleres på grundlag af udviklingen i nettoprisindekset.

Efter de gældende regler er prisen for de to myndigheders arbejde ikke belagt med moms som følge af, at arbejdet ikke udføres i konkurrence med private.

Begge embeder har overfor arbejdsgruppen oplyst, at det tilstræbes at fastsætte et prisniveau, som er på niveau med de priser, som privatpraktiserende landinspektører opkræver for samme arbejde, og at der kan gives en prisreduktion svarende til det arbejde, som allerede er udført, i de tilfælde hvor privatpraktiserende landinspektører har foretaget det indledende arbejde ved ejerlejlighedsopdelinger.

De gebyrer, som er sammenlignelige med Kort- og Matrikelstyrelsens, er enten på samme niveau eller lavere, jf. tabel 1.3. Disse gebyrer vedrører de opgaver, der er myndighedsopgaver.

Det har ikke været muligt at foretage en direkte sammenligning mellem de priser, som opkræves i Københavns og Frederiksberg Kommuner, og de priser privatpraktiserende landinspektører opkræver for matrikulært arbejde udført i konkurrence. Der findes således ikke længere vejledende priser for privatpraktiserende landinspektører.

Det er tidligere i en klagesag til Konkurrencestyrelsen af landinspektør Ib Erik Nielsen anført, at privatpraktiserende landinspektører vil kunne udføre arbejdet væsentligt billigere.⁴ Som følge af, at der ikke længere findes vejledende priser, har arbejdsgruppen imidlertid ikke haft mulighed for at efterprøve denne påstand.

Tabel 1.3.: Priser og sagsbehandlingstider

⁴ Klage af 28. juli 2002 til Konkurrencestyrelsen (j.nr. 2-801-707-1)

	København	Frederiksberg	Kort- og Matrikelstyrelsen/øvrige land
Gebyr for udstykning i kr. ekskl. moms	1532	1820	1820
Gebyr for arealoverførsel i kr. ekskl. moms	1149	1365	1365
Gebyr for sammenlægning i kr. ekskl. moms	766	910	910

I Københavns Kommune gælder et servicemål vedrørende matrikulære sager på 3 måneder fra sagen rekvireres, såfremt behandlingen alene beror på matrikelmyndigheden. Sager af hastende karakter vil dog normalt kunne behandles hurtigere.

På Frederiksberg vurderes den gennemsnitlige sagsbehandlingstid til at være 3 måneder. Frederiksberg Kommune har dog oplyst, at sagsbehandlingstiden i den konkrete sag afhænger af, hvilken type sag der er tale om, og hvor presserende den pågældende sag er.

I forbindelse med sagsbehandlingstid er det nødvendigt at være opmærksom på, at matrikulære sager er af stor forskellighed. Det kan derfor være vanskeligt at angive en gennemsnitlig sagsbehandlingstid.

Det er yderligere væsentligt at være opmærksom på, at antallet af eksisterende sager alt andet lige vil have betydning for, hvor hurtigt matrikelmyndighederne i København og Frederiksberg har mulighed for at håndtere nye sager. I modsætning til det øvrige land vil f.eks. en bygherre ikke have mulighed for at vælge et alternativ, som vil kunne løse opgaven hurtigere, hvis den eksisterende mængde af sager forsinket sagsbehandlingen.

Byggesocietet har af egen drift henvendt sig til arbejdsgruppen og gjort gældende, at den nuværende ordning er ufleksibel, fordi den betyder, at Byggesocietetets medlemsvirksomheder i hastesager i modsætning til situationen i det øvrige land oplever, at der ikke er mulighed for at få fremskyndet behandlingen af en matrikulær sag.

I Kort- og Matrikelstyrelsen tilstræbes det, at sagerne behandles indenfor en periode på 45 kalenderdage. Sager af hastende karakter ekspederes dog hurtigere. Det nævnte antal dage er ikke umiddelbart sammenligneligt med de forannævnte tal, idet tallene vedrørende København og Frederiksberg tillige omfatter de arbejder, som udføres før registreringen, dvs. opmålingsarbejder og udarbejdelse af øvrige sagsakter. Der findes ikke nogen opgørelse af sagsbehandlingstiden hos de privatpraktiserende landinspektører uden for Københavns og Frederiksberg Kommuner. Da der er forskelle kommunerne imellem, findes der heller ikke egentlige opgørelser af den samlede sagsbehandlingstid i det øvrige land.

Det er dog samlet set arbejdsgruppens vurdering, at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid i København og Frederiksberg kommuner ikke er længere end i det øvrige land, hvis den holdes inden for de fastsatte servicemål. Som følge af eneretten har borgere og virksomheder imidlertid ikke en mulighed for at vælge en anden landinspektør, hvis de ikke finder, at den forventede sagsbehandlingstid er tilfredsstillende.

De to kommuners samarbejde med privatpraktiserende landinspektører

Privatpraktiserende landinspektører inddrages normalt ikke ved udførelsen af egentlige matrikulære forretninger i København og Frederiksberg. Arbejdsgruppen har dog kendskab til et enkelt tilfælde, hvor en privat bygherre fik foretaget det indledende arbejde ved en privatpraktiserende landinspektør.

Ved opdeling af ejerlejligheder er der imidlertid i begge kommuner en praksis for, at privatpraktiserende landinspektører kan inddrages i det forberedende arbejde, mens selve godkendelsen af opdelingen selvsagt kun kan foretages i de to kommuner. Som nævnt ovenfor, betyder inddragelsen af privatpraktiserende landinspektører, at rekvirenten kan få et nedslag i prisen.

Privatpraktiserende landinspektører inddrages ofte, fordi ejendommens ejer selv vælger at anvende en landinspektør, herunder fordi landinspektøren i mange tilfælde skal foretage opmålinger i forbindelse med nybyggeri. På Frederiksberg tildeles sager endvidere til privatpraktiserende landinspektører i tilfælde af, at Stadslandinspektøren ikke har ressourcerne til at behandle sagerne.

Mulige modeller til en ophævelse af eneretten

Det er arbejdsgruppens vurdering, at eneretten ikke kan begrundes principielt, men alene skyldes den særlige historiske udvikling i de to kommuner. Det centrale spørgsmål er derfor, om det praktisk vil være muligt at ophæve eneretten, eller om dette vil være forbundet med så store omkostninger eller problemer af anden karakter, at eneretten må opretholdes. Arbejdsgruppen har herudover inddraget i sine overvejelser, at det har ligget til grund for arbejdet i strukturkommissionen, at samme typer af opgaver så vidt muligt bør placeres på samme administrative niveau i hele landet.

Arbejdsgruppen har overvejet 2 modeller til en ophævelse af eneretten.

- En model A, hvor eneretten enten på kort eller langt sigt helt ophæves, og hvor matrikelvæsenet i København og på Frederiksberg omfattes af de regler, som gælder i det øvrige land.
- En model B, hvor myndighedsopgaven vedrørende matriklen bevares i de to kommuner, og hvor enten alle eller dele af de opgaver, som i det

øvrige land udføres af privatpraktiserende landinspektører, konkurrenceudsættes.

Det er arbejdsgruppens vurdering, at især to problemstillinger er væsentlige at finde en løsning på, hvis forudsætningerne for at ophæve eneretten skal være til stede.

For det første, hvordan det sikres, at privatpraktiserende landinspektører kan agere i København og på Frederiksberg. Det er således en væsentlig udfordring, at måledokumenter og registreringer mv. i de to kommuner foreligger i en anden form end i det øvrige land.

For det andet, at der vedrørende byggeri på lejet grund og vedrørende anmeldelse af ejerlejligheder til tinglysninger er udviklet særordninger i de to kommuner. Det rejser spørgsmålet, om de bør og kan videreføres.

Model A: Matrikelvæsenet følger organiseringen i det øvrige land

En model, hvor matrikelvæsenet i København og på Frederiksberg tilpasses det øvrige land, vil være den mest vidtgående og have som konsekvens, at eneretten fuldstændigt ophæves.

Modellen vil indebære, at Kort- og Matrikelstyrelsen bliver matrikelmyndighed også i Københavns og Frederiksberg kommuner. Kort- og Matrikelstyrelsen overtager således i modellen arbejdet med at føre og vedligeholde matriklen, jf. udstykningslovens § 11. De privatpraktiserende landinspektører vil i modellen få mulighed for at udføre matrikulære og andre arbejder i de to kommuner.

Fordelen ved en sådan model er, at eneretten ophæves, hvorved konkurrencen på området styrkes. Modellen vil tillige indebære en forenkling af det gældende regelsæt, idet reglerne vil være enslydende i hele landet, og registreringsmåden ensartet.

Arbejdsgruppen har endvidere noteret sig, at det har været en forudsætning for strukturkommissionens arbejde, at samme typer af opgaver placeres på samme administrative niveau i hele landet. Modellen vil sikre, at dette princip også gennemføres på det matrikulære område.

Ulempen ved modellen er, at der vil være omkostninger forbundet med at overføre matriklen fra de to kommuner til Kort- og Matrikelstyrelsen. Der vil således være en række forudsætninger for, at model A kan gennemføres.

De eksisterende kort skal indarbejdes i Kort- og Matrikelstyrelsens digitale matrikelkort. Der er to problemer forbundet med dette. For det første er registreringerne ikke ens. Der vil derfor skulle ske en tilpasning af kortene, som ikke blot kan overføres til det digitale matrikelkort i deres nuværende form. For det andet er matrikelkortet i begge kommuner i dag integreret med

de øvrige digitale kortværker. Det digitale kortværk i begge kommuner vil derfor skulle omformes.

I en overgangsperiode vil det ikke være nødvendigt, at kortene har helt samme indhold som i det øvrige land, men på længere sigt bør de være ens og have samme funktionalitet. Dels vil dette være en fordel i relation til brugerne af kortværket, dels vil det være mest hensigtsmæssigt for Kort- og Matrikelstyrelsen, der ellers vil skulle vedligeholde og opdatere to forskellige kortværker.

Matrikelregisteret vil endvidere fremover skulle føres i Kort- og Matrikelstyrelsens register. Københavns Kommune fører allerede sit register i Kort- og Matrikelstyrelsens digitale register, mens Frederiksberg Kommune arbejder på at tilvejebringe en elektronisk udvekslingsordning af matrikulære data. Det er dog væsentligt at være opmærksom på, at registreringen på sigt vil skulle ske på samme måde som i det øvrige land. Det er således ikke tilstrækkeligt blot at tage registeret i anvendelse.

Det er vanskeligt at foretage en vurdering af, hvad det vil koste at overføre kort og registre til Kort- og Matrikelstyrelsen. Dette vil kræve en nærmere teknisk analyse. Det er dog vurderingen, at en ensartning af kortmaterialet vil kunne gennemføres med begrænsede omkostninger. Det er ligeledes vurderingen, at selve det at overføre registeret næppe vil medføre større omkostninger. For så vidt angår overførsel af de hidtidige måloplysninger, vil omkostningsniveauet afhænge af implementeringsmåden. Sigtes der på at foretage en digitalisering af alle måloplysninger på én gang, vil det være forbundet med større omkostninger, end hvis der anvendes en model, hvor måloplysningerne omlægges efterhånden, som der er behov for oplysningerne.

Det vil endelig muligvis kunne påføre de to kommuner omkostninger, hvis de matrikulære opgaver tages ud af den eksisterende organisation, f.eks. fordi kommunens digitale kortværk i givet fald vil skulle tilpasses. Arbejdsgruppen har imidlertid ikke haft mulighed for nærmere at vurdere eventuelle omkostninger for de to kommuner.

En model, hvor matrikelvæsenet i København og på Frederiksberg tilpasses det øvrige land, vil kunne gennemføres på flere måder.

Der vil for det første kunne gennemføres en tilpasning på samme måde som privatiseringen af det sønderjyske matrikelvæsen, jf. boks 1.1.

Ved privatiseringen i Sønderjylland blev matrikelregister og matrikelkort først bragt på samme form som i det øvrige land. Efterfølgende blev måloplysninger skannet og gjort tilgængelige for landinspektører og andre over internettet.

Fordelen ved den sønderjyske model er, at privatiseringen først gennemføres, når alle praktiserende landinspektører må forventes at kunne anvende det tilgængelige materiale, og når matrikelmyndigheden kan anvende det sagsmateriale, som landinspektørerne har udarbejdet på normal måde efter de regler, som gælder for den øvrige del af landet. Fra det øjeblik, hvor privatiseringen gennemføres, er der således kun brug for en kort overgangsordning, hvor offentlige matrikelmyndigheder skal kunne udføre matrikulære arbejder. Erfaringerne fra Sønderjylland viser således, at privatpraktiserende landinspektører hurtigt overtog opgaven.

Ulempen er, at modellen – afhængigt af omfanget af opgaven – er tidskrævende at gennemføre, før den endelige privatisering kan påbegyndes. I det sønderjyske eksempel har det således taget omkring 10 år at forberede privatiseringen. En privatisering af matrikelvæsenet i København og på Frederiksberg vil dog ikke være af samme størrelsesorden som privatiseringen af det sønderjyske matrikelvæsen.

Boks 1.1.: Privatiseringen af det sønderjyske matrikelvæsen 1999-2004

Det sønderjyske matrikelvæsen blev etableret senere (1870-78) end matrikelvæsenet for den øvrige del af landet (1806-44) og adskilte sig væsentligt fra dette. De opmålingsmetoder, som blev anvendt ved matrikuleringen, samt matrikelregisteret og matrikelkortene adskilte sig således fra forholdene i den øvrige del af landet. Også matriklens identifikation af ejendomme var væsentligt anderledes.

I 1988 iværksatte den daværende regering som led i sin plan for afbureaukratisering undersøgelser af, hvorledes de dele af det sønderjyske matrikelvæsens opgaver, som i den øvrige del af landet udføres af praktiserende landinspektører, kunne overgå til privat virksomhed. Dette førte til, at Kort- og Matrikelstyrelsen iværksatte en omformning af kort og registre m.m., således at disse kom til at svare til standarden i det øvrige land, hvilket var forudsætningen for, at særordningen for Sønderjylland kunne ophøre.

Privatiseringen blev gennemført ved lov nr. 139 af 17. marts 1999 om ændring af udstykningsloven og landinspektørloven, som trådte i kraft den 1. oktober 1999. Privatiseringen blev i praksis gennemført således, at matrikulært arbejde i en kortere overgangsperiode efter lovens ikrafttræden kunne udføres af både Kort- og Matrikelstyrelsens sønderjyske afdeling og praktiserende landinspektører, hvorefter sådanne arbejder alene må udføres af praktiserende landinspektører. Styrelsens sønderjyske afdeling kunne endvidere fuldføre arbejder, som var rekvireret inden overgangsperiodens udløb.

For at sikre varetagelsen af de særlige opgaver i Sønderjylland, herunder levering af kort og måloplysninger, til praktiserende landinspektører, opretholdt Kort- og Matrikelstyrelsen et kontor i området. Dette lokale kontor nedlægges ved ud-

gangen af 2004, hvor de særlige sønderjyske opgaver, for eksempel opgaver vedrørende landegrænsen, overføres til styrelsen i København. Til den tid vil de sønderjyske kort og måloplysninger være tilgængelige over Internettet for de praktiserende landinspektører.

Kort- og Matrikelstyrelsen har indtil videre anvendt 12 årsværk på at gøre det muligt at levere måloplysninger til praktiserende landinspektører. Herudover har der været udgifter for 1,5 mio. kr.

Som følge af de ulemper, der er forbundet med den sønderjyske model, har arbejdsgruppen drøftet en anden model for en privatisering. I denne model skelnes der mellem to faser. Den første fase er identisk med model B nedenfor, dvs. at der skabes mulighed for, at privatpraktiserende landinspektører kan udføre matrikulære arbejder mv. i de to kommuner, mens kommunerne fortsætter med at varetage myndighedsopgaven. I denne første fase vil der endvidere være mulighed for, at kommunerne kan udføre matrikulære arbejder, hvis privatpraktiserende landinspektører ikke har mulighed for eller ikke ønsker at påtage sig opgaverne.

I den anden fase, som først gennemføres, når der er et sikkert grundlag for, at private landinspektører fuldt ud vil kunne overtage udførelsen af matrikulære arbejder mv., vil myndighedsopgaven derefter kunne overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen.

I modellen forudsættes det, at tilpasningen af måloplysninger mv. foretages løbende, f.eks. når der skal foretages matrikulære ændringer.

Modellen har som forudsætning, at der opbygges en kompetence i Kort- og Matrikelstyrelsen til at vejlede privatpraktiserende landinspektører om brugen af måloplysninger mv. i København og på Frederiksberg. Dette vil formentligt kræve, at der overflyttes medarbejdere fra de 2 embeder.

I begge varianter af model A (sønderjyske model og fasemodel) vil det være en forudsætning, at der kan opkræves gebyr for udlevering af materiale til privatpraktiserende landinspektører. Modellen vil ligeledes i begge varianter få som konsekvens, at der fremover vil blive opkrævet moms af udførelsen af matrikulære arbejder mv. til forskel fra i dag, hvor dette ikke sker, fordi opgaven ikke er konkurrenceudsat.

I relation til registreringen af bygninger på lejet grund bemærkes, at ordningen ikke vil kunne opretholdes efter en overførsel af matrikelvæsenet i Københavns Kommune til Kort- og Matrikelstyrelsen, medmindre der fastsættes bestemmelser herom, for eksempel i tinglysningsbekendtgørelsen. Såfremt sådanne bestemmelser fastsættes, kan registreringen af bygninger på lejet grund fortsætte i regi af Kort- og Matrikelstyrelsen på basis af oplysninger fra privatpraktiserende landinspektører.

En fortsættelse af den nuværende ordning vedrørende opdeling i ejerlejligheder vil ligeledes forudsætte, at det fastsættes ved lov eller bekendtgørelse, at privatpraktiserende landinspektører ved tinglysningen af opdeling i ejerlejligheder i Københavns Kommune skal følge de procedurer, som anvendes i dag. Det er imidlertid arbejdsgruppens vurdering, at der ikke vil være noget til hinder for, at forholdene i de to kommuner følger forholdene i det øvrige land. Arbejdsgruppen finder derfor ikke, at der bør fastsættes særregler for de to kommuner, hvis matrikelvæsenet overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Model B: De to kommuner bevarer myndighedsopgaven

En mindre vidtgående model end den, som er skitseret ovenfor, indebærer, at Københavns og Frederiksberg kommuner fortsat varetager myndighedsopgaven, dvs. bevarer ansvaret for at føre matriklen, mens de opgaver, som i det øvrige land er overladt til privatpraktiserende landinspektører, privatiseres. Som nævnt ovenfor vil modellen også kunne fungere som en overgangsfase til en overførsel af matrikelvæsenet til Kort- og Matrikelstyrelsen.

Fordelen ved modellen er, at den åbner for konkurrence, samtidig med at den vil kræve færre administrative ændringer. Modellen vil derfor være mindre omkostningskrævende end en fuldstændig ophævelse af eneretten, hvor myndighedsopgaven overføres til Kort- og Matrikelstyrelsen. Kort og register vil således kunne opretholdes i den nuværende form.

Ulempen er, at registreringer mv. fortsat vil være anderledes end i det øvrige land, hvilket kan mindske privatpraktiserende landinspektørers incitament til at udføre opgaver i de to kommuner. Herudover vil model B i lighed med model A have som konsekvens, at honorarer for matrikulært arbejde ikke længere vil være fritaget for moms.

I lighed med model A må det forudsættes, at privatpraktiserende landinspektører vil skulle vejledes om brugen af protokoller, måleblade mv. Sådanne dokumenter vil endvidere skulle udleveres i kopi til privatpraktiserende landinspektører. Hvis dette ikke skal påføre kommunen en merudgift, må det forudsætte, at stadsinspektør-/stadslandinspektørembedet på samme vis som Kort- og Matrikelstyrelsen får en hjemmel til at opkræve gebyrer, der dækker udgiften ved at udlevere dokumenter og eventuelt vejledning i forbindelse hermed.

Det er vurderingen, at registreringen af bygninger på lejet grund vil kunne fortsætte som hidtil med model B, men at dette vil skulle ske på grundlag af oplysninger fra privatpraktiserende landinspektører. Der må i givet fald fastsættes regler herom, for eksempel i tinglysningsbekendtgørelsen.

I lighed med model A er det vurderingen, at det ikke umiddelbart vil være muligt at fortsætte de nuværende procedurer vedrørende ejerlejlighedsopdelinger, hvis eneretten ophæves. Privatpraktiserende landinspektører kan ikke

pålægges at følge de procedurer, som i dag er aftalt med byretten i København og på Frederiksberg, med mindre dette følger af lov eller bekendtgørelse. Det er endvidere vurderingen, at der ikke vil være noget til hinder for, at forholdene i de to kommuner følger forholdene i det øvrige land.

Table 1.4: Sammenligning af model A og B med status quo

	Status quo	Model A		Model B
	Nuværende model	Sønderjyske løsning	Løsning i to faser	København og Frederiksberg forfatter, som matr. mynd.
Myndighedsopgave	De to kommuner	KMS	I første fase de to kommuner I anden fase KMS	De to kommuner
Opgaver som i det øvrige land løses af privatpraktiserende landinspektører	De to kommuner	Privatpraktiserende landinspektører	I første fase både kommunerne og de privatpraktiserende landinspektører I anden fase privatpraktiserende landinspektører	De privatpraktiserende landinspektører
Gebyr for udlevering af måledokumenter mv.	Dokumenter udleveres ikke, derfor intet gebyr	Opkræves af KMS på samme måde som i øvrige land	Opkræves i første fase af kommunerne Opkræves i anden fase af KMS	Opkræves af kommunerne
Moms af det udførende arbejde	Opkræves ikke, da opgaven ikke er i konkurrence	Opkræves af privatpraktiserende landinspektører	Opkræves i første fase både af kommunerne og privatpraktiserende landinspektører Opkræves i anden fase af privatpraktiserende landinspektører	Opkræves af privatpraktiserende landinspektører

Arbejdsgruppens anbefalinger

Arbejdsgruppen anbefaler, at eneretten ophæves. Arbejdsgruppen har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om en vidtgående konkurrencebegrænsning, som står i kontrast til tilstanden i landets øvrige kommuner, hvor de matrikulære arbejder foretages af privatpraktiserende landinspektører i konkurrence. Arbejdsgruppen har herudover lagt vægt på, at den nuværende ordning i kraft af den manglende konkurrence kan være ufleksibel for borgere og virksomheder, der har behov for at få løst matrikulære arbejder.

Arbejdsgruppen anbefaler, at der træffes principbeslutning om at gennemføre model A, således at de matrikulære arbejder i København og på Frederiksberg udbydes i konkurrence mellem privatpraktiserende landinspektører, og at Kort- og Matrikelstyrelsen på sigt bliver matrikelmyndighed også i København og på Frederiksberg.

Arbejdsgruppen har lagt vægt på, at en gennemførelse af model A dels vil skabe mulighed for konkurrence, dels vil være i overensstemmelse med de forudsætninger, der har ligget til grund for strukturkommissionens arbejde, hvorefter samme typer af opgaver bør placeres på samme administrative niveau i hele landet. Modellen vil sikre, at dette princip også gennemføres på det matrikulære område.

Arbejdsgruppen anbefaler, at principbeslutningen gennemføres i 3 faser, da det vurderes, at en overførsel ikke vil kunne ske umiddelbart.

I *første fase* skal Kort- og Matrikelstyrelsen i samarbejde med de to kommuner udarbejde en plan for, hvordan en overførsel af matrikelmyndigheden til Kort- og Matrikelstyrelsen kan ske, herunder belyse administrative og udgiftsmæssige konsekvenser samt tidshorisont. Herefter kan de nødvendige lovgivningsmæssige ændringer forberedes og gennemføres. Lovforslag bør senest være klart til fremsættelse i første halvdel af folketingsåret 2005/2006.

I *anden fase* forberedes overførslen af matrikelkort og – register til Kort- og Matrikelstyrelsen. Det forudsættes, at der i denne fase, som afhængigt af opgavens omfang må forventes at kunne vare flere år, skabes mulighed for, at principperne i model B kan gennemføres. Det vil sige, at udførelsen af de matrikulære opgaver mv., som i det øvrige land udføres af de privatpraktiserende landinspektører, konkurrenceudsættes, og at opgaven vedrørende matrikelregistret og vedligeholdelsen heraf bevares i de to kommuner.

I en kortere periode, indtil der er etableret et marked, kan det være nødvendigt, at kommunerne sideløbende bevarer kompetencen til at udføre de matrikulære arbejder mv. Det er dog vigtigt, at denne fase bliver så kort som muligt.

I *tredje fase* overføres opgaverne vedrørende matrikelregistret m.v. og vedligeholdelsen heraf i det hele til Kort- og Matrikelstyrelsen, således at der fremover bliver et fælles matrikelvæsen, baseret på ensartede principper, i hele landet.

Det er en forudsætning for modellens gennemførelse, at der fremover uden registreringsgebyr for ekspeditionen af matrikulære sager kan opkræves betaling for udlevering af dokumenter i matrikulære sager i København og på Frederiksberg i lighed med, hvad der gælder i resten af landet. Det er vurderingen, at en sådan betaling vil kunne indføres inden for rammerne af regeringens gebyrpolitik, idet betalingen alene skal dække de omkostninger, der er forbundet med at administrere ordningen.

Modellen vil endvidere indebære, at der fremover vil skulle opkræves moms af ydelser vedr. matrikulært arbejde. I dag er disse ydelser i København og på Frederiksberg fritaget for moms, fordi arbejdet udføres af offentlige myndigheder, der ikke er udsat for konkurrence. Momsopkrævningen vedr. matrikulært arbejde i København og Frederiksberg skyldes således ikke ændrede momsregler, men alene at ydelserne fremadrettet udsættes for konkurrence ("privatisering"), og som følge af ophævelse af denne undtagelse bliver momspligtige. Det er vurderingen, at dette ikke strider mod regeringens skattestop. Det er endvidere vurderingen, at det ikke vil være foreneligt med 6. momsdirektiv at momsfritage landinspektører.

Særligt om det igangværende arbejde vedrørende udnyttelse af geodata

Det følger af kommissoriet, at arbejdsgruppen særligt skal inddrage konsekvenserne af det igangværende arbejde på geodataområdet for den nuværende ordning af matriklen i København og på Frederiksberg.

Servicefællesskabet for Geodata blev etableret i foråret 2002 med det formål at fremme udbredelsen af brugen af geodata og styrke eksisterende samarbejder på dette område. Formålet med Servicefællesskabet for Geodata er at etablere et net af samordnede geodata. Det er målet at skabe fælles digitale løsninger.

Servicefællesskabets formål er i henhold til kommissoriet:

- At sikre det overordnede og konkrete samarbejde om data, dataadgang, datamodeller, prioriteringer og infrastruktur på geodataområdet, herunder med henblik på at sikre sammenhæng mellem geodata på tværs af emneområder og forvaltningsniveauer.
- At fremme udviklingen af sammenhængende geodataservices samt styrke nyttiggørelsen af geodata til fordel for borgere og virksomheder og i andre fagforvaltninger.
- At varetage geodataområdets samarbejde med person- og virksomhedsdataområderne og med fælles-offentlige dataprojekter.

- At forberede strategiske beslutninger om investeringer på geodataområdet, herunder sikre en prioritering af udviklingsprojekter.
- At træffe beslutninger om prissætningsprincipper og aktuelle fordelingsnøgler for udgifter i givne fælles projekter.

Geodata er bredt forstået data eller informationer, der kan stedfæstes. Det dækker en lang række forskellige informationstyper som f.eks. trafik-, sundheds-, ejendoms-, miljø- og plandata. Geodata varierer desuden fra generelt anvendelige geodata, der ofte anvendes som nøgler, f.eks. adresse og matrikelnummer, til mere specifikke geodata om f.eks. vandmiljø og kommuneplanrammer.

Der gennemføres for tiden i Geodata-regi en harmonisering med henblik på, at data kan fremstå ensartet på landsplan. Arbejdsgruppen er af den opfattelse, at det forhold, at matriklen i København og på Frederiksberg afviger fra det øvrige land, ikke giver større udfordringer for arbejdet med at udnytte geodata end det forhold, at der anvendes forskellige systemer i landets kommuner til at registrere øvrige stedbestemte informationer som f.eks. plandata. Det igangværende geodataarbejde er således ingen selvstændig begrundelse for at tilpasse forholdene i København og Frederiksberg til forholdene i det øvrige land. Der er dog på den anden side ikke tvivl om, at det alt andet lige vil være en fordel for de fremtidige digitaliseringsprocesser, hvis reglerne og de bagvedliggende IT-systemer er ens i hele landet.

2. Ejerskab til landinspektørselskaber og bemanning af filialer

Landinspektørselskaber må efter de gældende regler kun drives af beskiktede landinspektører og andre landinspektørselskaber. Landinspektører med beskikkelse må endvidere kun have ansvar for ét kontorsted. Reglerne er begrundet med hensynet til landinspektørernes uafhængighed og professionelle ansvar.

Reglerne begrænser landinspektørernes mulighed for at etablere filialer og for at indgå i et tværfagligt samarbejde med andre erhverv. Det kan betyde, at de eksisterende markedsstrukturer bliver fastholdt, og at incitamentet til at produktudvikle mindskes. Heroverfor står dog hensynet til at sikre landinspektørernes uafhængighed og at sikre rigtigheden og pålideligheden af den matrikulære registrering.

Arbejdsgruppen har i henhold til kommissoriet haft til opgave at vurdere, om de gældende regler vil kunne løses med henblik på større konkurrence, uden at det medfører tilsidesættelse af væsentlige hensyn som f.eks. hensynet til landinspektørernes uafhængighed.

Kapitlet indledes med en gennemgang af de gældende regler vedr. ejerskab og en beskrivelse af disse regler. Herefter følger en beskrivelse af forholdene i landinspektørbranchen. Dernæst opstilles og drøftes forskellige modeller for en lempelse af ejerskabsreglerne, hvorefter arbejdsgruppens anbefalinger vedr. ejerskab følger. Kapitlet afsluttes med en kort drøftelse af spørgsmålet om ansvaret for kontorsteder.

De gældende regler vedr. ejerskab

Landinspektørlovens § 4 a, stk. 1, giver mulighed for, at landinspektørvirksomhed kan drives i enkeltmandsvirksomhed eller i et fællesskab af praktiserende landinspektører, hvilket normalt vil være et interessentskab. Endvidere giver bestemmelsen mulighed for, at landinspektørvirksomhed kan udøves af et landinspektørselskab, der drives i aktie- eller anpartsselskabsform. For landinspektørselskaber gælder således de almindelige regler i aktie- eller anpartsselskabsloven samt nogle yderligere regler i landinspektørloven.

Efter landinspektørlovens § 4 a, stk. 3, er muligheden for at eje aktier eller anparter i landinspektørselskaber begrænset til landinspektører med beskikkelse, der aktivt driver landinspektørvirksomhed i selskabet eller i dets moder- eller datterselskab. Endvidere kan aktier eller anparter ejes af et andet landinspektørselskab.

Kredsen, der kan lede landinspektørselskaber, er ligeledes begrænset. Ifølge landinspektørlovens § 4 a, stk. 4, skal medlemmerne af selskabets bestyrelse (bortset fra medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer) aktivt drive landinspektørvirksomhed i selskabet eller dets moder- eller datterselskab. Med-

lemmer af selskabets direktion skal ligeledes aktivt drive landinspektørvirksomhed i selskabet.

I denne sammenhæng skal også nævnes, at en landinspektør med beskikkelse, der udøver virksomhed i et landinspektørselskab, ifølge landinspektørlovens § 4 a, stk. 2, hæfter personligt sammen med selskabet for ethvert krav, der er opstået som følge af landinspektørens bistand til en klient.

Bestemmelserne om, at praktiserende landinspektører kun må drive virksomhed sammen med andre praktiserende landinspektører, hvad enten virksomheden drives i form af et landinspektørselskab eller interessentskab, hænger sammen med bestemmelserne om beskikkede landinspektørers eneret til at udføre matrikulært arbejde og i sidst ende Landinspektørnævnets kompetence og nævnets sanktionsmuligheder. Nævnets yderste sanktionsmulighed - nemlig frakendelse af beskikkelsen som landinspektør - er således knyttet til den personlige beskikkelse som landinspektør.

Landinspektørlovens bestemmelser om landinspektørselskaber er uddybet i bekendtgørelse nr. 927 af 18. november 1992 om landinspektørselskaber.

Formen, hvorunder landinspektørvirksomhed kan drives, er endvidere reguleret efter landinspektørlovens § 4 b, stk. 1, hvor det er fastsat, at en praktiserende landinspektør eller et landinspektørselskab kun må have mere end ét kontorsted, hvis hvert kontor ledes af en landinspektør med beskikkelse, og at ingen må være leder af mere end ét kontorsted.

Baggrunden for reglerne vedr. ejerskab

Det antages i almindelighed, at liberale erhverv ikke uden særlig hjemmel kan udøves i aktie- eller anpartsselskabsform, hvis det er en betingelse for at udøve erhvervet, at den pågældende har en offentlig tilladelse, beskikkelse eller autorisation, som kun kan gives til personer.

Landinspektørvirksomhed udøves på grundlag af en personlig beskikkelse, og hensynet til den enkelte landinspektørs faglige uafhængighed blev tidligere anset for uforenelig med, at landinspektørvirksomhed blev drevet i form af et aktie- eller anpartsselskab. Hvis det var tilfældet, var landinspektøren ansat i selskabet, og selskabets ledelse - det vil sige dets direktion, bestyrelse og generalforsamling - kunne så som landinspektørens overordnede pålægge vedkommende at handle på en bestemt måde i en given situation.

I 1992 blev landinspektørloven imidlertid ændret, således at det blev muligt at drive landinspektørvirksomhed i form af aktie- eller anpartsselskab. Ændringen blev gennemført kort tid efter, at det ved en ændring af retsplejelovens regler om advokater blev muligt at drive advokatvirksomhed i selskabsform, og reglerne for landinspektørselskaber og advokatselskaber er stort set ens.

Ændringen af reglerne vedrørende ejerskab 1992 skete på baggrund af en henvendelse til den daværende boligminister fra Den danske Landinspektørforening og Praktiserende Landinspektørers Forening med et ønske om, at der skabtes grundlag for, at der kunne udøves landinspektørvirksomhed i selskabsform efter regler svarende til dem, der var tilvejebragt for advokatvirksomheder.

Som begrundelse for forslaget anførte de to foreninger, at landinspektørhvervet under indflydelse af den stadig mere indgribende samfundsregulering og udvikling i lovgivningen, i samfundet og i erhvervslivet blev stillet stigende krav til de praktiserede landinspektørers udøvelse af deres profession. De to foreningers medlemmer havde derfor behov for at kunne slutte sig sammen i større enheder og firmaer, idet større firmaer kunne give øgede muligheder for en vis specialisering i udøvelsen af de enkelte arbejdsopgaver og blev betragtet som en nødvendighed for, at fagets udøvere kunne finansiere den nødvendige udvikling og dygtiggørelse i deres fag, både med hensyn til videreuddannelse og investering i ny teknik.

De to foreninger fandt, at den mest tidssvarende og hensigtsmæssige ramme for sammenslutninger af landinspektører ville være aktie- eller anpartsselskabslovgivningen, og som de fleste andre næringsdrivende, herunder revisorer og advokater, ønskede landinspektørerne frit at kunne vælge den som ramme for deres virksomhed.

Foreningerne pegede på, at der ved gennemførelsen af en lovændring kunne knyttes nogle betingelser til at udøve landinspektørvirksomhed i selskabsform, således at man derved kunne sikre, at landinspektørvirksomheden, uanset valg af virksomhedsform, fortsat ville være uafhængig af interesser, der er landinspektørvirksomheden uvedkommende. Foreningerne pegede derfor på den ordning, som netop lige var blevet gennemført for advokater, jf. den nugældende retsplejelovs § 124. Lovforslaget blev i det væsentlige formuleret svarende til bestemmelsen i retsplejelovens § 124.

Forbudet mod, at landinspektører indgår i forretningsfællesskab med personer, der har en anden uddannelse, stammer ikke fra selskabsreglerne. Det blev indført ved ændringen af landinspektørloven i 1977 for at hindre forflygtigelse af den beskikkede landinspektørers personlige ansvar ved forretningsfællesskaber. Ved indførelsen af selskabsreglerne i 1992 kom forbudet også til at gælde for landinspektører, der driver virksomhed i selskabsform.

Hensynet til landinspektørernes faglige uafhængighed blev tilgodeset ved bestemmelserne i landinspektørlovens § 4 a, stk. 3 og 4, om, at aktier eller anpartar kun må ejes af landinspektører med beskikkelse, som aktivt driver landinspektørvirksomhed i selskabet, og om at bestyrelsesmedlemmer og medlemmer af direktionen aktivt skal drive landinspektørvirksomhed i selskabet. Bestemmelsen om, at landinspektørselskaber ikke må have andre formål end at drive landinspektørvirksomhed, er også ment til sikring af, at

der ikke gennem selskabet varetages andre hensyn end landinspektørmæssige hensyn. Uanset at en landinspektør driver virksomhed i form af et landinspektørselskab, er vedkommende ifølge landinspektørlovens § 4 a, stk. 2, personligt ansvarlig sammen med selskabet for ethvert krav, der er opstået som følge af landinspektørens bistand til en klient.

Bestemmelserne, som hindrer praktiserende landinspektører i at drive virksomhed med andre faggrupper, har kun betydning for matrikulære arbejder, som praktiserende landinspektører har eneret til at udføre. Der er intet til hinder for, at en landinspektør ved siden af sin landinspektørvirksomhed driver virksomhed med andre enten i selskabsform eller i form af interessentskab, hvis der ikke udføres matrikulære arbejder i virksomheden.

Bestemmelserne om beskikkelse som landinspektør blev ikke ændret i forbindelse med, at bestemmelserne om landinspektørselskaber blev indført. Beskikkelsen er fortsat personlig, og et landinspektørselskab som sådant kan ikke opnå beskikkelse.

Landinspektørerhvervet vurderet som branche

Den Danske Landinspektørforening har oplyst, at der pr. 1. januar 2004 er 97 landinspektørfirmaer, som har 63 filialer, således at der i alt er 160 kon-torsteder.

Blandt landinspektørforeningens medlemmer er der 194 praktiserende landinspektører, som er indehavere af de nævnte 97 landinspektørfirmaer. I disse firmaer er ansat 117 landinspektørassistenter med og uden beskikkelser. Udenfor landinspektørforeningen eksisterer der omkring 5 landinspektørfirmaer, som for de flestes vedkommende er enmandsfirmaer eller små firmaer. I alt er der således godt 100 landinspektørfirmaer med 315 landinspektører.

Antallet af landinspektørfirmaer kulminerede i midten af firserne, hvor Praktiserende Landinspektørers Forening registrerede 161 firmaer i 1987. Siden er antallet faldet jævnt i et næsten lineært forløb, mens antallet af samtlige medarbejdere fra 1992 til i dag har været ret konstant.

Blandt de 34 landinspektørvirksomheder, der er organiseret i selskabsform, er der kun 6, hvor den samlede omsætning var opgivet i årsregnskabet for 2002. Disse virksomheder havde i gennemsnit en omsætning på omkring 3 mio. kr. med et maksimum på ca. 6,5 mio. kr.

Samlet set er der således tale om et erhverv, som både hvad angår antal virksomheder og omsætning er af en begrænset størrelse.

Det er vurderingen, at der tidligere var en tendens til, at landinspektører alene virkede i et afgrænset lokalområde, og at konkurrencen var begrænset. Som led i arbejdsgruppens arbejde er der blevet foretaget en undersøgelse af

mobiliteten i 2002 blandt 11 tilfældigt udvalgte landinspektørfirmaer. Undersøgelsen viser, at hvert enkelt af de 11 landinspektørfirmaer i gennemsnit udførte matrikulære arbejder i 23.3 kommuner. Hvis samtlige 104 landinspektørfirmaer i Danmark delte landet geografisk mellem sig og hver især udelukkende udførte matrikulære arbejder i sit lokalområde, ville hvert landinspektørfirma virke i 2.6 kommuner. Undersøgelsen tyder således på en betydelig mobilitet.

Det er endvidere undersøgt, hvor mange landinspektørfirmaer der i 2002 udførte matrikulære arbejder i hver kommune. Denne undersøgelse viser, at op til 16 landinspektørfirmaer virker i en enkelt kommune. I gennemsnit udfører 5.0 landinspektørfirmaer matrikulære arbejder i hver kommune. Det bemærkes, at den omstændighed, at der kun er få landinspektørfirmaer, som har udført matrikulære arbejder i en kommune, ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at konkurrencen er lav. Der forekommer områder, hvor få, store landinspektørfirmaer er i skarp konkurrence.

Samlet set viser arbejdsgruppens undersøgelser, at der i dag langt fra er tale om, at hvert landinspektørfirma kun udfører virksomhed i sit eget lokalområde. Tværtimod tyder undersøgelserne på, at der er høj mobilitet i branchen, og at der også er konkurrence om opgaverne.

Muligheder for en lempelse af kravene til ejerskab

Der kan i princippet tænkes to modeller, der lemper kravene til ejerskab af landinspektørvirksomheder, som drives i selskabsform:

- 100 pct. model: Kravene vedrørende ejerskab ændres, således at der ikke er begrænsninger vedrørende ejerkredsen. Andre end landinspektører vil dermed have mulighed for helt eller delvist at eje landinspektørselskaber.
- 49 pct. model: Kravene ændres, således at andre end landinspektører kan opnå medejerskab til landinspektørselskaber, men ikke kan opnå bestemmende indflydelse.

Under begge modeller forudsættes det enten, at der fastsættes regler om, at majoriteten i bestyrelsen for selskabet skal være beskikkede som landinspektører og have virke i virksomheden eller, at den nuværende bestemmelse om, at medlemmerne af selskabets bestyrelse (bortset fra medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer) aktivt skal drive landinspektørvirksomhed i selskabet eller dets moder- eller datterselskab, fastholdes. Det forudsættes endvidere, at der enten fastsættes regler om, at et flertal af direktionen skal være beskikkede landinspektører og have virke i virksomheden eller, at den nuværende bestemmelse om, at selskabets direktion aktivt skal drive landinspektørvirksomhed i selskabet, fastholdes.

I relation til 49 pct. modellen er det væsentligt at være opmærksom på, at en sådan model har lighedspunkter med de ejerskabsregler, som er trådt i kraft

for revisorer pr. 1. september 2003. Ejerandelen er her også 49/51, dog således at ingen udefrakommende må eje mere end 5 pct. Reglerne er suppleret med en tvungen kvalitetskontrol hvert 4. år og med krav om rotation i de større revisionselskaber, således at det ikke er samme medarbejder, som i en længere periode reviderer samme virksomheds regnskaber. Det er endelig fastsat, at flertallet af bestyrelsesmedlemmerne skal være statsautoriserede revisorer henholdsvis registrerede revisorer.

Begge modeller indebærer den fordel, at der skabes mulighed for tilførsel af kapital. Kapitaltilførsel kan sikre den teknologiske udvikling af virksomhederne og kan tillige skabe et økonomisk værn, således at virksomhederne er mindre sårbare ved ændringer, f.eks. som følge af økonomisk lavkonjunktur.

En model, hvorefter der gives adgang til ejerskab udefra, indebærer ligeledes den fordel, at der åbnes mulighed for nye samarbejdskonstruktioner, hvilket kan være udgangspunktet for en udvikling af markedet. På andre områder ses det, at der stilles krav om mere komplekse rådgivningsydelse, og et sameje på landinspektørområdet, f.eks. med ingeniører og arkitekter, ville kunne give forbrugerne en bredere rådgivningsydelse, uden at forbrugeren selv skal opsøge flere rådgivere i samme sag.

Det skal dog bemærkes, at det er arbejdsgruppens vurdering, at der p.t. ikke er en efterspørgsel efter en sådan integration.

En mulig ulempe ved modellerne er, at de kan føre til en koncentration i branchen, hvor landinspektørvirksomheder opkøbes af f.eks. store ingeniørfirmaer. Er koncentrationen på et marked høj, vil konkurrencen kunne svækkes. Regler der begrænser andelen af aktier, som en enkelt fysisk eller juridisk person kan eje, eller den samlede andel, som andre end landinspektører, der er praktiserende i virksomheden, kan eje, vil dog modvirke en sådan koncentrationstendens.

Den væsentligste mulige ulempe ved de skitserede modeller er imidlertid, at der kan stilles spørgsmål ved landinspektørernes uafhængighed. Denne problemstilling drøftes derfor nedenfor.

Drøftelse af landinspektørernes uafhængighed

Det er en væsentlig problemstilling i begge modeller, om en lempelse af ejerskabsreglerne vil medføre, at der kan stilles spørgsmål ved landinspektørernes uafhængighed.

Det kan fremhæves, at Landinspektørnævnets mulighed for at frakende en beskikkelse i sagens natur kun har virkning over for landinspektører. Nævnets andre mulige sanktioner (advarsel, irettesættelse og bøde) kan kun tildeles landinspektører med beskikkelse og landinspektørselskaber. Hvis andre end landinspektører med beskikkelse kunne deltage i udøvelsen af landinspektørvirksomhed enten som aktionær i et landinspektørselskab eller som

interessent i en landinspektørvirksomhed, ville de dermed ikke være underlagt noget personligt fagligt ansvar for deres virke. Begge modeller vil således løse den nuværende tætte sammenhæng mellem personligt ansvar og ejerskab.

Ved vurderingen af spørgsmålet om landinspektørernes uafhængighed må det indgå i overvejelserne, at der udover reglerne vedrørende ejerskab i landinspektørloven er fastsat regler, der ligeledes har til formål at sikre landinspektørens uafhængighed af uvedkommende interesser samt at sikre god landinspektørskik.

I § 5 i landinspektørloven fastsættes det således, at en praktiserende landinspektør eller en landinspektørassistent med beskikkelse ikke må udføre matrikulært arbejde vedrørende en ejendom, når landinspektøren har en væsentlig interesse i ejendommen eller er interesseret i sagen på en måde, der i øvrigt kan vække tvivl om landinspektørens upartiskhed. Det samme gælder, når nogen af følgende har en væsentlig interesse i ejendommen:

- 1) landinspektørens ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op- eller nedstigende linie eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller andre nærstående personer eller
- 2) en person, et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, hvortil landinspektøren er knyttet ved tjenesteforhold.

Af § 7 følger endvidere, at praktiserende landinspektører og deres assistenter med beskikkelse skal udvise en adfærd, der stemmer med god landinspektørskik. De skal herunder udføre deres hverv med omhu og nøjagtighed og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klienternes tarv tilsiger. Sagerne skal endvidere fremmes med fornøden hurtighed. Bestemmelserne finder tilsvarende anvendelse for landinspektørselskaber.

De nuværende bestemmelser ville eventuelt kunne suppleres med yderligere bestemmelser med det sigte at værne om uafhængigheden og om god landinspektørskik.

Vurdering af de to modeller til en lempelse af ejerskabsreglerne – arbejdsgruppens anbefalinger

- Ved vurderingen af ejerskabsreglerne har arbejdsgruppen lagt vægt på, at en model, hvor andre end revisorer har mulighed for at opnå ejerskab til selskaber, der ejer revisionsfirmaer, er indført med den revisorlov, der trådte i kraft pr. 1. september 2003. Det er således arbejdsgruppens opfattelse, at reguleringen af revisorerne viser, at det er muligt at finde en balance mellem på den ene side hensynet til uafhængighed og på den anden side muligheden for at sikre markedsudvikling og kapitaltilførsel for et liberalt erhverv.

Arbejdsgruppen anbefaler derfor, at Miljøministeriet med inddragelse af Konkurrencestyrelsen og med henblik på at sikre det fornødne beslutningsgrundlag for en ændring af de gældende regler om ejerskab til landinspektørvirksomheder, så udefrakommende fremover kan eje op til 49 pct. af disse virksomheder, igangsætter et modelarbejde. En kommende model vedrørende ejerskab skal, udover at skabe friere rammer, også sikre en fastholdelse af landinspektørernes personlige ansvar i såvel faglig som økonomisk henseende, således at det nuværende gode samspil mellem privat og offentlig virksomhed i matrikelvæsenet kan opretholdes. Arbejdet afsluttes senest den 1. november 2004 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2005-06.

Drøftelse af spørgsmål om filialer

Ved ændringen af landinspektørloven i 1977 blev der indføjet den bestemmelse, som nu findes i lovens § 4 b, stk. 1, om, at en praktiserende landinspektør kun må have mere end ét kontorsted, hvis hvert kontor ledes af en landinspektør med beskikkelse, og om at ingen må være leder af mere end ét kontorsted. Ved indførelsen af landinspektørselskaber i 1992 kom bestemmelsen også til at gælde for landinspektører, der driver virksomhed i selskabsform.

Reglen om filialer har til hensigt at sikre, at filialen bestyres af en person, som er beskikket landinspektør for derigennem at sikre tilliden til de opgaver, som udføres.

Det kan anføres, at såfremt der var adgang til at bemane filialer med andre end praktiserede landinspektører, ville det være mindre økonomisk tungt at oprette filialer.

Arbejdsgruppen har overvejet spørgsmålet om hensigtsmæssigheden af filialreglen. Arbejdsgruppen er nået til den konklusion, at hensynet til at kunne opretholde kvaliteten af det udførte arbejde tilsiger, at filialreglen bør opretholdes. Filialreglen medvirker således til at sikre, at en uddannet landinspektør rent faktisk har indseende med det udførte arbejde. Uden filialreglen vil der således være en fare for, at arbejdet ikke udføres på betryggende vis.

Advokatrådet

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

mst@mst.dk, kisje@mst.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 14. august 2009
J.NR.: 04-014102-09-0860
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til lovforslag om ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om landinspektørvirksomhed, lov om sommerhuse og camping mv., lov om naturbeskyttelse og lov om jagt og vildtforvaltning

Ved e-mail af 25. juni 2009 har Miljøstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Lovforslaget skal implementere EU-lovgivning, og de foreslåede bestemmelser har i vidt omfang karakter af bestemmelser, hvor ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, hvilket er helt sædvanligt på miljøområdet. I det omfang det allerede ved implementeringen står klart, hvilke regler der er behov for bør det imidlertid principielt og ud fra retssikkerhedsmæssige hensyn overvejes, at fastsætte bestemmelserne direkte i lovgivningen. Ud fra gennemgang af lovbemærkningerne forekommer det nogle steder ikke klart, hvorfor reguleringen udskydes til regulering via bekendtgørelse frem for regulering direkte i loven.

Der kan eksempelvis henvises til lovforslagets § 3 (lov om landinspektørvirksomhed), nr. 6, hvor ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om anmeldelse fra landinspektører fra andre EU-lande, men hvor det samtidig i lovbemærkningerne er en forholdsvis udførlig beskrivelse af, hvilke bestemmelser der forventes fastsat. Umiddelbart kunne disse lige såvel være udmøntet direkte i loven, herunder krav om oplysninger om ansvarsforsikring, tidligere erfaring mv.

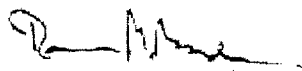
I forslaget til ændring af lov om landinspektørvirksomhed (lovforslagets § 3) er der et par steder ikke sammenhæng mellem selve lovforslaget og dettes bilag 1, hvor forslaget sammenholdes med gældende ret:

- Nr. 3 indeholder et forslag til nye bestemmelser i § 1, stk. 5 og 6, men tabellen i bilag 1 har kun medtaget forslaget til ny § 1, stk. 5.

Advokatrådet

- Nr. 6 indeholder et forslag til nye bestemmelser i § 4, stk. 2 – 4, men i tabellen i bilag 1 har forslaget til den nye § 4, stk. 4 en anden formulering. I de specielle lovbemærkninger til nr. 6 er der tilsyneladende også taget udgangspunkt i formuleringen i tabellen/bilag 1, og således ikke lovforslagets formulering af den nye § 4, stk. 4.

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen

AALBORG UNIVERSITET

Ledelsessekretariatet
AAU

Institut for
Samfundsudvikling
og Planlægning
Land Management &
Geoinformatik
Fibigerstræde 11
9220 Aalborg
Tlf. 9940 8080
Fax 9815 6541

Lars Bodum
Viceinstituteder
Tlf. 9940 8078
lbo@land.aau.dk

12. august 2009

J.nr.: 2009-080/01-0035

Kommentar til høringsudkast vedr. Lov om Landinspektørvirksomhed:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger Til nr. 6 (side 28/81), at Det foreslåede stk. 2 gennemfører reglerne i Servicedirektivets artikel 16. Det nye § 4, stk. 2, [i Landinspektørloven] giver personer eller selskaber, som er etableret i et andet EU/EØS-land, umiddelbart adgang til at udføre matrikulære arbejder og andre landinspektøropgaver i Danmark,

Lovforslaget skal implementere Servicedirektivet, hvis Artikel 2, Anvendelsesområde, indeholder bestemmelse om, at

"2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende former for virksomhed:

i) virksomhed, som er forbundet med udøvelse af offentlig myndighed, jf. traktatens artikel 45 (citeret fra side 62/81)

Høringsudkastet ses ikke at indeholde stillingtagen til, om landinspektørers matrikulære arbejde er 'forbundet med udøvelse af offentlig myndighed' i Servicedirektivets forstand. En stillingtagen til dette spørgsmål forekommer relevant, fordi matrikulært arbejde har været og i nogen udstrækning stadig udføres af statslig og kommunal myndighed:

I de sønderjyske områder er matrikulært arbejde til udgangen af 1999 udført af de statslige landinspektørkontorer. I Københavns og Frederiksberg kommuner udføres matrikulært arbejde endnu af henholdsvis Stadskonduktøren og Stadslandinspektøren, men også denne særordning forventes afskaffet for at minimere konkurrencebegrænsende regler i lovgivningen uden at andre væsentlige samfundshensyn tilsidesættes, jfr. publikationen "Mere konkurrence - større vækst", 2004.

Dette høringssvar kan på grund af sommerferie og høringsfrist ikke bidrage til afklaring af spørgsmålet. Det foreslås derfor, at der tilvejebringes et responsum til afklaring af spørgsmålet om landinspektørers matrikulære arbejde helt eller delvist er 'forbundet med udøvelse af offentlig myndighed' i Servicedirektivets forstand.

Med venlig hilsen,

Lars Bodum
Viceinstituteder

